

پیام سندیکا

پیام سندیکا

پیام آور سندیکاهای کارگری ایران

حاصل اتحاد تاریخی کارگران سندیکایی در راستای شکل و آگاهی برای کارگران

شماره ۱۳۴ و ۱۳۵ / سال سیزدهم / تیر و مرداد ۱۴۰۳

انتقام سخت، صلح یا جنگ؟

پیام سندیکا

ماهنامه خبری تحلیلی کارگری

نشریه درونی سندیکاهای کارگری
ایران کاری از کارگران سندیکایی
ایران، بر اساس منشور جهانی
سندیکاهای کارگری در راستای
تشکل و آگاهی برای کارگران، از مهر
۱۳۹۰/ چاپ تهران
(چاپی و الکترونیکی)

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی

سندیکای کارگران نقاش و تزئینات

سندیکای کارگران بنا

سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه

اتحادیه نیروی کار پروژه‌های

<http://vahedsyndica.com>

vsyndica@gmail.com

s_felezkar@yahoo.com

gmail.com@sfelezkar1961

www.sfelezkar.com

irunionmessenger@gmail.com

ماهنامه نشریه پیام سندیکا، پیام آآور سندیکاهای کارگری ایران شماره ۱۳۴ و ۱۳۵ / سال سیزدهم / تیر و مرداد ۱۴۰۳ در ایران بصورت چاپی و الکترونیکی منتشر شد.

در این شماره می خوانید:

اطلاعیه های سندیکاهای کارگری ص ۱

گزارشات کارگری از واحدهای تولیدی سراسر کشور ص ۲۱

تعطیلی ادارات به دلیل گرما! ص ۳۵

انتخابات یا انتصابات!!!! ص ۳۶

مصاحبه مازیار گیلانی نژاد ص ۳۷

نمایندگان خود باخته! ص ۴۳

دوشنبه های اتحاد! ص ۴۴

یکشنبه های اعتراض! ص ۴۵

تولیر الیسم نابودی تامین اجتماعی را می خواهد! ص ۴۶

کانون عالی و کانون تهران باید شفاف سازی کنند! ص ۴۷

بازرسان کانون ها، بله قربان گوی هیات مدیره ها! ص ۴۷

کانون های بازنشستگی و انتخابات! ص ۴۸

چاره کار، قطع دست غارت-گران است! ص ۴۹

زن موفق ص ۵۰

ادبیات کارگری ایران-۲ ص ۵۱

هیات تحریریه سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران برای اطلاع از دیدگاههای ما می توانید به سایت دو زیانه سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران به آدرس sfelezkar.com و کانال رسمی سندیکا در تلگرام به آدرس @کانال رسمی سندیکای کارگران فلزکار مکانیک ایران مراجعه کنید.

انتقام سخت، صلح یا جنگ؟

با ترور اسماعیل هنیه رهبر سیاسی حماس توسط عوامل نفوذی اسرائیل در تهران، صحنه سیاسی خاورمیانه باز هم فضای جنگ به خود گرفته است. ناکامی اسرائیل در خرد کردن اراده فلسطینیان و فرو رفتن ارتش اسرائیل در باتلاق این جنگ و سکوت دولت‌های سرمایه‌داری آمریکا و اروپا در قبال این جنگ، دولت غرق در بحران نتانیا‌هو را به سمت جنگی بی سرانجام به پیش می‌رانند. دولت نتانیا‌هو که از سوی مردم صلح دوست و مترقی جهان و خود اسرائیل در حال به زیر کشیده شدن است برای انحراف افکار عمومی جهان و کشورش دست به هرگونه اقدام ضد انسانی از جمله ترور اسماعیل هنیه می‌زند. از زیر پا نهادن کلیه قوانین بین‌المللی و کشتن کارمندان سازمان ملل، خبرنگاران، کودکان، تا حمله به بیمارستان‌ها و آخرین آن ترور اسماعیل هنیه در تهران دست زده است. نقض فاحش حقوق بین‌الملل و حق حاکمیت ملی و تمامیت ارضی ایران که بی تردید به جنگی همه گیر و درگیر کردن عراق، سوریه، لبنان، یمن را نیز شامل خواهد شد هدفی است که دولت نژادپرست اسرائیل برای گسترش جنگ و کشاندن دامنه آن به کل خاورمیانه برای حل بحران داخلی خود، می‌کوشد و اصرار دارد. سالهاست سرمایه‌داری جهانی خواستار تکه تکه شدن ایران، این چهارراه استراتژیک خاورمیانه است تا همچون یوگسلاوی، سرزمین یکپارچه ایران به دهها سرزمین قبیله ای تبدیل شود و آسان تر بتوان سرزمین ایران را غارت کرد.

بی تردید عواقب این ترور و ترورهای رخداده در لبنان برای فرار اسرائیل از توافق آتش بس و فشار افکار عمومی جهان است تا از تنبیه جهانی فرار کند. این ترورها علیه دیپلماسی و گفتگوست و نشان می دهد اسرائیل فقط با زبان خشونت و ویرانگری می خواهد سیاست های خود را به منطقه تحمیل کند و چتر حمایتی آمریکا نیز این دولت را برای اینگونه اعمال جری تر می کند.

از منظر زحمتکشان جهان، جنگ سودی سرشار برای سرمایه داری دارد و عواقب دردناکی برای زحمتکشان. از نظر ما انتقام سخت زمانی کار ساز است که کشورمان دارای اقتصادی قوی و سازنده، مردمی با معیشتی در خور انسان، حذف اختلاسگران و مافیا از صحنه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، نظامی، و زندان های ایران تهی از کوشندگان صنفی، مدنی، سیاسی باشد. نفوذی هایی که راه ترور در داخل را فراهم می کنند از مافیا تغذیه می کنند، کسانی که سودشان در جنگ است. با سیاست های نئولیبرالیستی نمی توان انتقام سخت گرفت. شرکت نکردن ۵۱ درصدی مردم در انتخابات پیام روشنی به اینگونه انتقام های سخت است. از نظر ما گام اول که همانا شکایت به سازمان ملل است درست برداشته شده است اما کافی نیست. عدم دخالت در امور کشورهای دیگر و از همه مهمتر عدم نگاه امنیتی به مردم خود، انتقام سختی از همه دشمنان ایران است. کشاندن ایران به جنگ خواست دولت اسرائیل و حامیانش است.

سندیکای کارگران فلزکار مکانیک ایران

بازنشستگان سندیکای بافنده سوزنی / بازنشستگان شهاب
خودرو / بازنشستگان صنعت چاپ / بازنشستگان مستقل
قزوین / بازنشستگان مستقل رامهرمز / بازنشستگان مستقل
گیلان

۱۳ مرداد ۱۴۰۳

کمپین در پروژه های نفت، گاز، نیروگاهی برای چیست؟

در میان کارگران پروژه ای نفت، گاز، نیروگاهی کلمه اعتصاب به کمپین معروف گشته است که از سال ۱۳۹۹ تاکنون با خواسته های مختلفی اجرا گشته گردید. در سال ۹۹ بیش از ۳۰ نماینده کارگری از پروژه های مختلف تصمیم به یک اعتصاب سراسری برای به روز شدن حقوق ها و افزایش دستمزدها گرفتند که در تابستان ۹۹ اجرایی شد. در آن زمان در بسیاری از پروژه ها از کارگران در قراردادها تعهد می گرفتند که اولین پرداختی به آنان ششماه بعد از آغاز به کار آن هم در صورت داشتن توان مالی کارفرما پرداخت خواهد شد و کارگر به هیچ وجه حق اعتراض ندارد و گرنه به ماموران امنیتی تحویل خواهد شد. ستاره خلیج از جمله این تعهد گیرندگان بود. لذا اعتصاب سال ۹۹ برای جمع کردن این بساط ظلم کارفرمایان بود که ۴۵ هزار کارگر در آن شرکت کرده و در پایان شهریور با پیروزی قطعی کارگران پایان یافت و افزایش دستمزدها به ۳ برابر صورت گرفت.

در اعتصاب سال ۱۴۰۰ نه تنها برای تثبیت پرداخت دستمزد سر هر ماه انجام شد بلکه برای افزایش دستمزدها لیست افزایش دستمزد هر رشته ای سوی سندیکای کارگری هم داده شد که با اعتصاب ۱۲۵ هزار کارگر و پیوستن کارگران پروژه ای نیروگاهها، بزرگترین اعتصاب و دستاورد کارگری صورت گرفت که بیش از ۳ ماه طول کشید و با پیروزی کارگران و افزایش دستمزدها همراه بود.

در اعتصاب سال ۱۴۰۱ که به کمپین ۲۰/۱۰ معروف شد خواسته اصلی اجرای ۲۰ روز کار و ۱۰ روز مرخصی اعلام شد. هر چند که در اعتصاب های سالهای قبل ۲۶/۴ به ۲۴/۶ و ۲۲/۸ تبدیل شد. در اعتصاب ۲۰/۱۰ مقرر شد در قراردادهای کارگران 20 روز کار با ۸ ساعت کار روزانه را با کارفرمایان بسته و بابت هر ساعت اضافه کار بیشتر از ۸ ساعت، مبلغی را توافق کرده در پایان هر ۲۰ روز کار به همراه حقوقشان دریافت و برای ۱۰ روز استراحت به خانه بروند. هر چند که رعایت مقررات ۲۰/۱۰ از جمله افزایش دستمزدها، عقب نیفتادن حقوق ها، لیست بیمه مطابق با دریافتی کارگر و نه کارگر ساده، بهبود وضعیت غذا و محل اسکان، سرویس حمل و نقل کولر دار و مدرن، پاکیزگی و بهبود سرویس های بهداشتی با حضور مازیار گیلانی نژاد نماینده کارگران پروژه ای و پیمانکاران سایت ۲ بوشهر توسط ریاست منطقه ویژه لیست شده و به کارفرمایان و پیمانکاران داخل عسلویه و مناطق ویژه و پتروشیمی ها و پالایشگاهها ابلاغ شد.

دوستان کارگر متوجه باشند که اگر کمپینی صورت می گیرد برای آن است که این دستاوردهای گرفته شده توسط کارگران در قراردادهای رعایت شود تا بتوانیم در هر سال موارد دیگری از مشکلات را طرح و اجرای آن را به کارفرمایان تحمیل کنیم. این اتفاق نمی افتد مگر اینکه با سندیکای کارگری در تماس بوده و در هر پروژه با انتخاب نماینده بصورت دست جمعی قرارداد بنویسیم. تمامی کارگران باید اجازه عقب افتادن دستمزدها را حتا برای یک روز به پیمانکاران و کارفرمایان ندهند. تمامی کارگران باید بر طبق قوانین ۱۴-۱۴ قرارداد ببندند.

تمامی کارگران باید برای بیش از ۸ ساعت کار اضافه کار دریافت کرده و قراردادهای را با ۱۰ ساعت کار امضا نکنند و به وضعیت نامناسب رفاهی خود اعتراض کرده اجازه دغلبازی به کارفرمایان را ندهند. هدف همه کمپین ها این است که:

۱- کارگران به قدرت همبستگی خود پی برده بدانند بدون آنها هیچ پیچی بسته و هیچ داربستی علم و هیچ لوله ای کار گذاشته نخواهد شد.

۲- کارگران نه تنها باید قوانین بدست آمده کمپین ها را در طول سال اجرا کنند بلکه نام پیمانکاران حقه باز و بدحساب را به سندیکای کارگری اعلام تا آنان را رسوا کنیم.

۳- بدون رعایت قوانین کمپین توسط کارگران، کمپین ها اعلام و اجرا خواهند شد اما دستاوردی نخواهند داشت و باز هم کارفرمایان هر کاری دلشان بخواهد با کارگران خواهند کرد.

۴- هیچ رشته ای از شغل های پروژه ای نباید به تنهایی اعلام کمپین کند و یا به تنهایی قراردادی را بسته و پایان کمپین را ابلاغ کنند .

دوستان کارگر، تاکنون توانسته ایم با همبستگی و اتکا و پشتیبانی سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران پیمانکار بدنام فرجود از سایت ۲ پتروشیمی بوشهر، صالحی پیمانکار دغلباز و حق خور از خط لوله گوره به جاسک و صدها پیمانکار ریز و درشت دیگر را با تحریم کارگری و پیگیری نماینده کارگران پروژه ای مازیار گیلانی نژاد در تهران، از پروژه ها اخراج کنیم. کمپین یعنی همه با هم کارگاهها را ترک و همه با هم با موفقیت به کارگاهها بازگردیم.

پیروزی ما در گرو اتحاد و همبستگی محکم ماست.

زنده باد کمپین ۱۴-۱۴ زنده باد طبقه کارگر

حذف شرکت های پیمانکاری از عرصه های کار خواست همه کارگران ایران است.

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران

۱۰ مرداد ۱۴۰۳

غزه نماد خوی وحشی‌گری سرمایه داری!

۲۷۰ روز از وحشی‌گری دولت اسرائیل در حمله به مردم بی پناه غزه می‌گذرد و در طی این روزها آدمکشان دولت اسرائیل از زیر پا نهادن همه قوانین بین‌المللی ابایی نداشته و از حمایت دیگر آدمکشان در دولت های آمریکایی و اروپایی برخوردار بوده اند.

طبق گزارشات سازمان ملل نزدیک به ۴۰ هزار انسان غیر نظامی کشته شده اند که بیشتر آنان کودکان و زنان بوده اند. بیمارستان ها، مدارس، خبرنگاران، کارمندان حافظ صلح سازمان ملل، که در هر جنگی مصون از تعرض هستند، کشته شده اند. به این جنایات باید به قتل عام بیماران در حال مداوا، تیرباران شدن اسرا، زنده به گور کردن اسرا، آلوده سازی منابع آب، تجاوز جنسی به زندانیان، اسیر کردن کودکان، حمله به کاروان کمک های بشردوستانه، کشتن ۱۷ هزار کودک بخشی از نقض قوانین بین المللی هستند را اضافه کرد.

این فجایع در حالی صورت می‌گیرد که دولت های به اصطلاح آزادی‌خواه آمریکایی و اروپایی چشم بر این فجایع بسته اند و این تنها غزه نیست که این دولت ها آنان را نمی بینند و در مقابل کشتار سکوت می کنند. در بنگلادش طی یک هفته اعتراضات دانشجویی بیش از یکصد دانشجو کشته شدند و سکوت مرگبار رسانه های سرمایه داری را شاهدیم.

زحمتکشان ایران همواره طرفدار صلح بوده و از جنگ بیزارند. جنگ در هر مکان فقط به سود سرمایه داری است. برای زحمتکشان ایرانی جان دانشجوی بنگلادشی، انسان های غزه ای، مردم اوکراینی، سرباز روس فرقی ندارد همه انسانند و باید برخوردار از زندگی انسانی باشند.

ما حمایت دوباره خود را از مردم بی پناه غزه که جز زحمتکشان دنیا پناهی ندارند، اعلام داشته و سیاست های نئولیبرالی سرمایه‌داری در حق این مردم محکوم می کنیم. **سندیکای کارگران فلزکار مکانیک ایران**

۸ مرداد ۱۴۰۳

اعدام، قتل دولتی است!

طی هفته گذشته ۱۸ زندانی اعدام شدند که از این تعداد ۷ نفر در روز سه شنبه ۲ مرداد به قتل رسیدند که از میان این ۷ تن ۳ زندانی زن بودند. متأسفانه دستگاه آدمکشی ۲ زن دیگر به نام‌های شریفه محمدی و پخشان عزیزی را به قتل دولتی محکوم کرده است. احکام اعدام جامعه را مرعوب نمی‌کند بلکه به اعتراضات زیر پوستی جامعه دامن می‌زند.

محکومین جرمی چون قتل، مواد مخدر، کسانی هستند که در این ۴۵ سال عمر حکومت زاده و بزرگ شده و جامعه بستری فراهم کرده تا به چنین فرجامی برسند. والا هیچ انسانی از مادر قاتل و یا قاچاقچی و یا خلافکار به دنیا نمی‌آید. اعدام این افراد یک پاسخ سرکوبگرانه به معضلات جامعه از سوی دولت است. حکومتی که نمی‌تواند راهکاری برای ناهنجاری‌های اجتماعی پدید آمده که با اتخاذ سیاست‌های اقتصادی، اجتماعی، سیاسی نئولیبرال اجرا شده‌اش، بدهد دست به قتل شهروندانش می‌زند. شوربختانه کسانی که به خاطر اتهامات سیاسی، عقیدتی، صنفی، و جرمی چون قتل و مواد مخدر به اعدام محکوم شده‌اند در یک دادرسی ناعادلانه و برخلاف نص صریح قانون اساسی و بدون داشتن هیأت منصفه و وکیل مجازات دولتی می‌شوند.

با اجرای حکم اعدام نه می‌توان جامعه را مرعوب کرد نه می‌توان از مشکلات جامعه فرار کرد. وقتی نزدیک به یک میلیون کودک از آموزش باز می‌مانند آن

هم به دلیل گرانی تحصیل، چگونه می توان راه خشونت ورزی، قتل، دزدی، موادمخدر را در جامعه متوقف کرد؟ هنگامی که سرمایه داری نئولیبرال در یک شب تصمیم می گیرد مرغ ۲۰ هزار تومانی را ۷۰ هزار تومان کند چگونه می توان بروز ناهنجاری ها را مسدود نمود؟ در حالی که پسران و دختران مافیا و نزدیکان مسوولین در داخل و خارج از کشور با پول های سیاست های نئولیبرالیستی به وطن فروشی و عیاشی مشغول هستند. چرا به جای اعدام شریفه محمدی و پخشان عزیززی دختران و پسران حرام لقمه مافیایی را که مشغول دزدی از خزانه و جیب ملت هستند مجازات نمی کنید؟

ما مجازات اعدام را برای هیچ انسانی نمی خواهیم حتا دشمنانمان. تا زمانی که مافیای زر و زور و تزویر از صحنه سیاست، اقتصاد، فرهنگ، نظامی کنار گذاشته نشود ناهنجاری های اجتماعی پایان نمی پذیرد.

انقلاب شکوهمند ۵۷ برای زندگی بود نه سلب آزادی و زندگی.

ما صدای خواهران خود از زندان اوین را شنیدیم و هم صدا با آنان اعتراض خود را به هرگونه حکم اعدام اعلام و خواستار نقض کلیه احکام اعدام به ویژه حکم اعدام زنان مبارز شریفه محمدی و پخشان عزیززی هستیم. با کشتن شهروندان و سیاست های ضد مردمی نمی توان جامعه را مصون از نابهنجاری های اجتماعی نگه داشت.

سندیکای کارگران فلزکار مکانیک ایران / بازنشستگان سندیکای
 بافنده سوزنی / بازنشستگان فلزکار مکانیک / بازنشستگان شهاب
 خودرو / بازنشستگان صنعت چاپ / بازنشستگان مستقل قزوین /
 بازنشستگان مستقل رامهرمز / بازنشستگان مستقل گیلان

۷ مرداد ۱۴۰۳

ماشین کشتار و سرکوب نئولیبرالیسم باید متوقف شود!

در حالی که اختلاس گران، ثروت مردم ایران را به راحتی به یغما می برند کوشندگان کارگری به اعدام محکوم می شوند. شعبه ۱ دادگاه انقلاب رشت شریفه محمدی فعال کارگری و محیط زیست را به دلیل شرکت در یک تشکل به مرگ محکوم کرده است هر چند که او سالهاست دیگر عضو این تشکل نیست. شریفه محمدی یکی از کوشندگان کارگری و مدنی خوشنام گیلان است. حکم اعدام او نوعی هشدار به همه فعالین گیلانی و کوشندگان کارگری در سراسر ایران است. این در حالی است که رضا شهابی، حسن سعیدی، داود رضوی از سندیکای کارگران شرکت واحد، رسول بدایق عضو کانون معلمان تهران، به اتهامات واهی رنج زندان می کشند. منوچهر سراج و مهدی توکلی از سندیکای کارگران فلزکار مکانیک ایران دو سالی است که به دلیل فعالیت سندیکایی در زندان به سر می برند و عباس دریس کارگر ماهشهری زیر تیغ اعدام است. با کمپین سراسری ۱۴-۱۴ کارگران پروژه ای که ۲۴ هزار کارگر را به اعتصاب برده است نیز کارگران توسعه فولاد گل گهر سیرجان رحیمی و بهرامی نیز دستگیر و مدت ۱۰ روز است به نقطه نامعلومی برده شده اند. صدها کارگر درگیر اعتصاب ۱۴-۱۴ با پیامک های هشدار دهنده و تهدید آمیز روبرو گردیده اند. ما ضمن حمایت از بیانیه فعالین اجتماعی گیلان، شورای هماهنگی تشکل های صنفی فرهنگیان و سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه در حمایت از شریفه همیشه شریف، این حکم غیر انسانی را محکوم کرده و از تمام توان و امکانات خود برای حفاظت از جان زندانیان کارگری همت خواهیم گماشت.

سندیکای کارگران فلزکار مکانیک ایران / بازنشستگان سندیکای
 بافنده سوزنی / بازنشستگان فلزکار مکانیک / بازنشستگان صنعت
 چاپ / بازنشستگان شهاب خودرو / بازنشستگان مستقل قزوین /
 بازنشستگان مستقل رامهرمز / بازنشستگان مستقل بابل

فداسیون جهانی سندیکایی اینداستریال حمایت کامل خود از اعتصاب کارگران پروژه ای صنایع نفت، گاز و پتروشیمی در ایران را اعلام کرد

اینداستریال در نامه ای به تاریخ ۲۶ ژوئن (۶ تیرماه) حمایت خود از کارگران اعتصابی و خواسته های برحق آنان را اعلام کرد و از سندیکاهای عضو خود در سراسر جهان که ده ها میلیون عضو در صنایع نفت، پتروشیمی، نساجی و خودرو سازی دارند، خواست که از این اعتصاب حمایت کنند. متن نامه اینداستریال در ادامه آماده است.

همکاران، خواهران و برادران عزیز،

فداسیون جهانی سندیکاهای کارگری، (اینداستریال) در پاسخ به فراخوان سندیکای کارگران فلزکار و مکانیک ایران، که عضو رسمی اینداستریال می باشد، و در کارزار اخیر خود خواستار بهبودهای قابل توجهی از جمله الگوهای شیفت بهتر، حذف دلالان نیروی کار، افزایش دستمزد و محیط کاری امن و

سالمتر برای کارگران پروژه ای شده است، حمایت کامل و همبستگی خود را اعلام می‌دارد.

فدراسیون جهانی سندیکا‌های کارگری - اینداستریال - ، حمایت و همبستگی کامل خود را از هزاران کارگر پروژه‌ای در میادین نفت و گاز ایران که از تاریخ ۲۰ ژوئن (۳۱ خرداد ماه ۱۴۰۳) برای مطالبه شرایط کاری منصفانه دست به اعتصاب زده‌اند، ابراز می‌دارد و از همه اتحادیه‌های وابسته خود در سراسر جهان می‌خواهد تا در نامه‌های مشابهی در حمایت از این کارگران پروژه ای اعتصابی برای پیشبرد اهدافشان به فعالان سندیکایی ما در ایران ارسال کنند. دبیرکل اینداستریال، اتل هویه، نامه ای در همبستگی با کارگران اعتصابی و سندیکای کارگران فلزکار مکانیک ایران ارسال کرده است که ترجمه فارسی آن بزودی منتشر می‌شود.

با بهترین احترامات، دینا جونکوئرا کیوریل، دبیرکل بخش انرژی فدراسیون جهانی سندیکایی اینداستریال

نامه دبیر کل فدراسیون جهانی سندیکا‌های کارگری، (اینداستریال) به کارگران اعتصابی میادین نفت و گاز ایران

در همبستگی با کارگران اعتصابی میادین نفت و گاز در ایران
خواهران و برادران عزیز،

من این نامه را از طرف فدراسیون جهانی سندیکا‌های کارگری، (اینداستریال) که ۵۵۰ شعبه در ۱۳۰ کشور از جمله در بخش های معدن، انرژی و تولید دارد، برای شما می نویسم تا حمایت و همبستگی کامل خود را با هزاران کارگر پروژه ای که در بیش از ۹۰ واحد صنعتی که شامل پالایشگاه ها، تأسیسات نفت و گاز و نیروگاه ها در سراسر ایران که برای شرایط کاری عادلانه از ۲۰ ژوئن دست به اعتصاب زده اند، اعلام کنم.

فدراسیون جهانی سندیکاهای کارگری، (اینداستریال) بر اساس اطلاعات ارائه شده توسط سندیکای کارگران فلزکار و مکانیک ایران (UMMI)، حمایت خود را از خواسته های شما در جهت ایجاد تغییرات عمده در شرایط کاری و الگوی شیفت کاری و همچنین حذف دلانان نیروی کار، و شرکتهای پیمانکاری که در روابط بین کارگران و کارفرمایان واقعی اختلال ایجاد می کنند و به عنوان حائل عمل می کنند، اعلام می دارد.

ضروری است که همه شرکت ها در بخش نفت و گاز شرایط کاری را به میزان قابل توجهی بهبود بخشند، که با وضعیت کاری در شرکت های دولتی و با تحت نظارت قابل مقایسه باشد. بنابراین، یک برنامه کاری چرخشی ۱۴ روز کار در محل و ۱۴ روز تعطیلات با حقوق ایجاد شود.

آنها همچنین باید آژانس های کاریابی را حذف کنند و به قراردادهای کاری نامطمئن پایان دهند، دستمزدها را مطابق با جداول ارائه شده توسط "کمپین مطالبات کارگران پروژه ای" افزایش دهند، که مطابق با تجربه کاری، پیچیدگی شغل، تحصیلات و مهارت های فنی، و موقعیت محل کار است.

کارگران اعتصابی باید از محیط کار ایمن تر و سالم تری برخوردار باشند - بهبود نظافت و بهداشت در خوابگاه ها، کیفیت بهتر غذا در غذاخوری ها، بهبود خدمات حمل و نقل، و نصب تهویه مطبوع موثر و تهویه مناسب باید اجرا شود، زیرا در برخی مناطق دمای هوا بیش از ۵۰ درجه سانتیگراد است.

شما تنها نیستید، خواهران و برادران، صدای شما به شدت در سراسر جهان شنیده می شود. فدراسیون جهانی سندیکاهای کارگری، (اینداستریال) با مبارزات و مطالبات عادلانه شما اعلام همبستگی میکند

در همبستگی، آتل هوی، دبیرکل

ژنو، ۲۶ ژوئن ۲۰۲۴

همبستگی اتحادیه RMT (بریتانیا) با کارگران پروژه ای اعتصابی نفت و گاز در ایران

به نمایندگی از اتحادیه ملی کارگران راه آهن، دریانوردی و حمل و نقل (RMT) نشست عمومی سالانه که این هفته در شهر هال برگزار می شود، اتحادیه ما متعهد شد با کارگران پروژه ای اعتصابی نفت و گاز ایران که برای دستمزد بهتر، تامین اجتماعی کافی و شرایط زندگی بهتری مبارزه می کنند، همبستگی کامل داشته باشد. ما صمیمانه از تلاش‌های کارگران ایران برای بهبود اساسی دستمزد، شرایط کار، استانداردهای کار و حقوق کارگران حمایت می‌کنیم و برای همه آنها در مبارزاتشان به سوی پیروزی آرزوی موفقیت می‌کنیم. به عنوان رفقای اتحادیه ای و همکاران انرژی شما، مبارزه کارگران ایران مبارزه ماست و در این مبارزه شانه به شانه شما و همه کارگران نفت، گاز و پتروشیمی ایران می ایستیم.

در همبستگی، اردتمند شما مایکل لینک

دبیرکل اتحادیه RMT (بریتانیا)

اتحادیه بین المللی فلزکاران در همبستگی با کارگران پروژه‌ای در اعتصاب در میادین نفت و گاز ایران

IFMETALL

به کارگران اعتصابی در میادین نفت و گاز ایران

دوستان و همکاران عزیز،

این نامه را به نمایندگی از طرف اتحادیه ملی کارگری سوئد که نماینده بیش از ۳۰۰۰۰۰ کارگر یقه آبی در بخش‌های داروسازی، شیمیایی، معدن، فلز و نساجی است، می‌نویسم. اتحادیه بین المللی فلزکاران همبستگی صمیمانه خود را با کارگران پروژه‌ای در بخش نفت و گاز ایران که از ۲۰ ژوئن (۳۱ خرداد ماه) در بیش از ۹۰ سایت، از جمله پالایشگاه‌ها و نیروگاه‌ها دست به اعتصاب زده‌اند، اعلام می‌کند. ما در مبارزه شما برای شرایط کاری عادلانه از طریق خواسته‌های به حق در کنار شما هستیم. اتحادیه کارگران فلزکار و مکانیک ایران جزئیات مبارزه شما را با ما به اشتراک گذاشته است. درخواست شما برای شرایط کاری بهتر، الگوهای شیفت منصفانه و حذف شرکت‌های پیمانکاری نیروی کار، هم عادلانه و هم ضروری است. ما از خواسته‌های شما برای روابط استخدامی مستقیم، بدون واسطه‌هایی که کار شما را استثمار و بی ارزش می‌کنند، حمایت می‌کنیم.

حذف بنگاه‌های کاریابی و قراردادهای موقت، گامی ضروری به سوی امنیت شغلی است. ما همچنین از تقاضای شما برای افزایش دستمزد بر اساس معیارهای

تجربه، پیچیدگی شغل، تحصیلات و مهارت‌های فنی مطابق با جزئیات ارائه شده توسط «کمپین مطالبات کارگران پروژه‌ای» حمایت می‌کنیم.

در بخش‌های نفت و گاز، ضروری است که شرکت‌ها شرایط کاری را به استانداردهای موجود در شرکت‌های دولتی ارتقا دهند. این شامل برنامه چرخش کاری است که 14 روز کار در محل به دنبال ۱۴ روز مرخصی با حقوق را تضمین می‌کند و ساختاری متعادل و انسانی برای زندگی کاری ایجاد می‌کند. تضمین محیط کاری ایمن و سالم غیرقابل مذاکره است. این نه تنها شامل بهبود شرایط خوابگاه و کیفیت بهتر غذا در سلف‌سرویس‌ها می‌شود، بلکه شامل خدمات حمل و نقل بهتر و نصب سیستم‌های تهویه مطبوع و تهویه کارآمد، به ویژه در مناطق با درجه حرارت شدید، نیز می‌شود.

عزم و اتحاد شما در میان کارگران سراسر جهان طنین انداز است. اتحادیه بین المللی فلزکاران در مبارزه برای شرایط کاری عادلانه قاطعانه در کنار شما قرار دارد.

با همبستگی، ماریا نیلسون رئیس اتحادیه بین المللی فلزکاران

نامه همبستگی فدراسیون معدن و انرژی «ث.ژ.ت.»، کنفدراسیون سندیکایی فرانسه با کارگران پروژه ای اعتصابی در میدان های نفت و گاز ایران

به کارگران پروژه ای اعتصابی در میدان های نفت و گاز ایران
همکاران و رفقای گرامی،

به نمایندگی از فدراسیون معدن و انرژی «ث.ژ.ت.»، کنفدراسیون سندیکایی فرانسه، بدینوسیله حمایت کامل و تزلزل‌ناپذیر خود را از مبارزه مشروع شما برای شرایط کاری مناسب و عادلانه اعلام می‌کنیم. عزم راسخ و شجاعت شما

در برابر سختی‌ها، نیاز فوری به تغییرات گسترده برای تحقق خواسته‌هایتان را نشان می‌دهد.

مبارزه شما برای ساعات کار معقول که به زندگی شخصی شما احترام می‌گذارد، ضروری است. ساعات کار طولانی بدون توجه به سلامت و رفاه کارگران دیگر قابل قبول نیست. اتخاذ تدابیری برای تضمین ساعات کار منصفانه که تعادل سالمی را برای کارگران فراهم کند، امری ضروری است.

قراردادهای موقت و نایمن، یکی دیگر از واقعیت‌های غیرقابل قبولی است که شما به طور روزانه با آن مواجه هستید. هر کارگری سزاوار امنیت شغل ثابت و شرایط قراردادی خوب است که به کرامت و حقوق او احترام بگذارد. چنین قراردادهایی جایی در محیط کاری که به افراد احترام می‌گذارد، ندارند. درخواست شما برای دستمزد عادلانه متناسب با مهارت و تلاش، بیش از هر چیز مشروع است. هر کارگری باید به طور عادلانه، در مقابل تخصص و تعهد خود، دستمزد دریافت کند. دستمزد عادلانه نه تنها حق است، بلکه شرط اساسی برای ایجاد انگیزه و رضایت شغلی است.

شرایط محیط زیست و سلامت در محل کار نیز از اهمیت بالایی برخوردار است. همه حق دارند در محیطی سالم و ایمن، به دور از خطرات بهداشتی کار کنند. برای تضمین ایمنی و رفاه همه، باید استانداردهای بهداشتی به طور دقیق رعایت شود.

رفاه کارکنان، از جمله شرایط آب و هوایی قابل تحمل با تهویه مطبوع مناسب، یک نیاز اساسی است. دماهای شدید بدون اقدامات حفاظتی مناسب می‌تواند عواقب جدی برای سلامتی و بهره‌وری کارمندان داشته باشد. ضروری است اقداماتی برای تضمین شرایط کاری ایمن و انسانی انجام شود. مبارزه شما عادلانه است و سزاوار شنیده شدن است. شما در این مبارزه تنها نیستید. بسیاری از صداها در سراسر جهان به صدای شما در مطالبه عدالت، انصاف و احترام به حقوق کارگران می‌پیوندند. ما از شما حمایت کامل می‌کنیم و امیدواریم خواسته‌هایتان به سرعت و به طور مثبت مورد توجه قرار گیرد.

با همبستگی فدراسیون معدن و انرژی «ث.ژ.ت.»

اول ژوئیه ۲۰۲۴ (۱۱ تیرماه ۱۴۰۳)

همبستگی فدراسیون کارگران شیمیایی، انرژی و معادن اندونزی (CEMWU) با اعتصاب کارگران پروژه ای در میادین نفت و گاز ایران

با سلام خواهران و برادران، این نامه را به نمایندگی از فدراسیون کارگران شیمیایی، انرژی و معادن اندونزی (CEMWU) که بیش از ۲۶۰۰۰ کارگر را در زنجیره تامین تولید، از جمله صنایع انرژی و معدن، نمایندگی می‌کند، برای شما می‌نویسم. من برای ابراز حمایت کامل و همبستگی خود با شما، کارگران پروژه ای در سراسر ایران که از 20 ژوئن در طلب شرایط کاری عادلانه دست به اعتصاب زده اند، می‌نویسم. بر اساس اطلاعات ارائه شده توسط اتحادیه جهان IndustriALL، که اتحادیه کارگران فلزکار و مکانیک ایران (UMMI)

از اعضای آن است، فدراسیون کارگران شیمیایی، انرژی و معادن اندونزی حمایت خود را از خواسته های شما در رابطه با تغییرات اساسی در شرایط کاری و الگوهای شیفت، و همچنین پایان دادن به استفاده از شرکت های منابع انسانی، که اساساً کارگزاری های نیروی کار هستند و رابطه بین کارگران و کارفرمایان واقعی را مختل می کنند و به عنوان یک مانع عمل می کنند، اعلام می دارد. ضروری است که همه شرکت های بخش نفت و گاز شرایط کاری را به طور قابل توجهی، که قابل مقایسه با شرایط موجود در شرکت های دولتی و تحت نظارت باشد، بهبود بخشند و بدین ترتیب برنامه کاری چرخشی ۱۴ روز کار در محل و ۱۴ روز مرخصی با حقوق را اجرا کنند. صنایع نفت و گاز همچنین باید آژانس های کاریابی را حذف کنند و قراردادهای کاری غیرقابل اطمینان را پایان دهند، دستمزدها را مطابق با جداول ارائه شده توسط "کمپین مطالبات کارگران پروژه" که با تجربه کاری، پیچیدگی شغل، تحصیلات و مهارت های فنی و موقعیت محل کار مطابقت دارد، افزایش دهند. باید برای کارگران در حال اعتصاب محیط کاری ایمن و سالم تضمین شود - بهبود تمیزی و بهداشت در خوابگاه ها، کیفیت بهتر غذا در سلف سرویس ها، بهبود خدمات حمل و نقل و نصب سیستم تهویه مطبوع و تهویه مناسب زیرا در برخی مناطق دما از ۵۰ درجه سانتیگراد تجاوز می کند. خواهران و برادران، شما تنها نیستید، صدای شما به طور قاطع در سراسر جهان شنیده می شود. فدراسیون کارگران شیمیایی، انرژی و معادن اندونزی به همراه اتحادیه جهانی IndustriALL با مبارزه و خواسته های به حق شما همبستگی دارد.

با همبستگی، هیات مدیره ملی فدراسیون کارگران شیمیایی، انرژی و معادن اندونزی از اتحادیه سراسری کارگران اندونزی

مقررات کمپین ۱۴/۱۴

با درود به همه کارگران پروژه ای،

با توجه به تصمیم شما در خصوص اجرای کمپین ۱۴/۱۴ از تاریخ اول تیرماه ۱۴۰۳ برای افزایش حقوق، لیست بیمه مطابق با دریافتی کارگر، بهبود وضعیت رفاهی مطابق مقررات شرکت نفت و در یک کلمه حذف شرکت های پیمانکاری و استخدام رسمی همه کارگران در شرکت نفت و ۱۴ روز کار ۱۴ روز مرخصی مانند کارگران رسمی شرکت نفت به اطلاع شما می رسانیم که تا رسیدن به حذف شرکت های پیمانکاری از عرصه نفت و گاز و نیروگاهی مقررات کمپین ۱۴/۱۴ به شرح زیر است:

الف) دستمزد

افزایش دستمزدها طبق لیست ارایه شده در گروهها برای ۱۴ روز کار ۱۴ روز مرخصی با روزانه ۸ ساعت کار تنظیم شده است و هیچ کارگری نمی بایست کمتر از این قرارداد ببندد. اضافه بر ۸ ساعت، اضافه کار محسوب می شود. هیچ دستمزدی نباید یک روز عقب بیفتد. در صورت افزایش ندادن دستمزدها پیمانکار تحریم کارگری خواهد شد تا بدون کارگر بماند و از پروژه اخراج شود. همچنین هر ساله طبق نظر نمایندگان کارگران پروژه ای و سندیکای کارگری دستمزدها افزایش خواهد یافت. همه کارگران پروژه ای تحت پوشش قانون کارند و باید از مزایای قانونی همچون بیمه، عیدی و سنوات بهره مند شود حتما با یک روز کار. کارگران اورهال از مالیات معاف هستند و پیمانکار حق کسر مالیات

از حقوقشان را ندارد ولی مزایای قانونی را باید مطالبه کنند. حق بیمه بخشی از دستمزد کارگر است. لیست بیمه مطابق با پرداختی کارگر باید تنظیم شود نه بصورت کارگر ساده و یا جدول تامین اجتماعی، تا کارگر در زمان بازنشستگی طبق حقوق دریافتی بازنشسته شده و مستمری خوبی بگیرد.

ب) کمپین

اعتصاب حق کارگر است و طبق اصل ۲۷ قانون اساسی برای همه مردم ایران حق اعتصاب، تجمع، راهپیمایی را بدون داشتن سلاح و توهین به اصول دین، مجاز شناخته شده است. در مدت کمپین کارگران باید از میان خود نماینده ای انتخاب کرده به سندیکای کارگری و کارفرما جهت حل و فصل موضوعات کمپین معرفی کنند. همه با هم دست از کار کشیده و همه با هم پس از موفقیت اعتصاب به پروژه باز خواهیم گشت. هیچ رشته ای حق ندارد به تنهایی اعتصاب را لغو و یا به پروژه بازگردد. در طول کمپین هیچ کارگری حق ندارد اعتصاب شکنی کند در این صورت کارگر اعتصاب شکن بایکوت و هیچ کارگری حق حرف زدن و مراوده با او را ندارد. در طول کمپین از ارسال عکس و فیلم به سایت ها و افراد مشکوک خودداری کرده هم خود کارگر و هم کمپین را از اتهامات امنیتی حفظ کنیم. در زمان کمپین با نمایندگان خود و سندیکای کارگری در ارتباط باشید. در محل زندگی با کارگران پروژه ای شهرتان ارتباط گرفته نمایندگانی را برای حل و فصل مشکلات خود انتخاب کرده به سندیکای کارگری مرتبط کنید.

هرگونه تفرقه افکنی از سوی هر کسی در هنگام کمپین محکوم است و از سوی سندیکای کارگری بایکوت خواهد شد. توهین به کارگران و خانواده هایشان کار افراد ضد کارگر است. از گروههایی که مدیرانشان در خارج از کشور هستند خارج شوید تا امنیت خود را حفظ کنید.

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران

گروه پایبینگ و اکیپ پروژه ای ها ۲۵ خرداد ۱۴۰۳

گزارشات کارگری از واحدهای تولیدی سراسر کشور

شرکت سهامی ذوب آهن اصفهان

۱- آفتابه لگن هفت دست، شام و نهار هیچی!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، بعد از اعتراضات فراوان کارگران و کارکنان ذوب آهن در خصوص وضعیت غیرقابل تحمل دستشویی ها و رختکن ها، کمیته ای با حضور مدیریت امور بهره برداری، امور فنی و برنامه ریزی تولید، بهداشت، ایمنی و محیط زیست، تعمیرات و نوسازی راه و ساختمان و روابط عمومی جهت تسریع در رفع مشکلات «رختکن و سرویس های بهداشتی» تشکیل و مقرر شد براساس اولویت بندی نسبت به تنظیم و برنامه ریزی اجرای کار با همکاری و مساعدت معاونت های بازرگانی و مالی و اقتصادی اقدامات و پیشرفت ها به صورت مستمر اطلاع رسانی شود. این به معنای برگزاری هزاران ساعت

جلسه وقت تلف کن و دریافت اضافه حقوق و حق جلسه برای مدیران. فقط ماده ۵+۱ و شورای امنیت سازمان ملل هم برای درست کردن رختکن و سرویس بهداشتی در ذوب آهن دعوت بشوند. این در حالی است که اعتصاب کارگران و کارکنان ذوب آهنی برای اجرای طرح طبقه بندی مشاغل چنین کمیته ای را به خود ندید چرا که باید حق کارگر را می دادند که در اصل قراری برای این کار نبود. پدرسوخته بازی مدیریت نئولیبرال یعنی این.

۲- ذوب آهن طبقه بندی می خواهد!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، کارگران و کارکنان ذوب آهنی در نامه ای به مدیریت خواسته های خود را اعلام کردند و خواستار اجرایی شدن این مطالبات به نفع شرکت ذوب آهن شدند. آنان نوشتند: ۱- طبقه بندی درست مشاغل باعث دلگرمی کارگران و کارکنان مجموعه شده و ارتقای معیشت و همچنین گذراندن دوران بازنشستگی با حقوقی در خور خواهد شد و انگیزه ای است برای تولید بیشتر و بهینه. ۲- برای بهبود وضعیت معیشتی کلیه کارکنان و کارگران و ارتقای وضعیت تولید باید از نظرات کاربردی کارکنان و کارگران حرفه ای و با سابقه استفاده مستمر نموده تا وضعیت فعلی شرکت رو به بهبود رود. ۳- با بررسی تخصصی فنی جهت جایگزینی و تامین تجهیزات فرسوده در خط تولید با نظر کارشناسان دلسوز و کارگران زبده، خط تولید را مجهز به تجهیزات و امکانات روز دنیا کنید تا صنعت ذوب آهن جانی تازه بگیرد. ۴- ایجاد کارگروهی کارشناسانه از کارگران، مهندسی و کارکنان جهت صرفه جویی در مصارف انرژی در شرکت. ثروت هر کشوری کارکنان متخصص آن کشور است.

۳- مدیریت مدرن!!! در ذوب آهن!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، از ماهها قبل از ۱۴ خرداد ۱۴۰۳ که شیر کارگران ذوب آهن قطع شده بود، مطلع شدیم از ۱۹ تیرماه دوباره ارایه سهمیه شیر به کارگران آغاز شده است. مدیریت بی عرضه ذوب آهن که نمی تواند شیر سهمیه ای کارگران را مدیریت کند در یک ترفند این چند ماه تاخیر در دادن شیر را نه تنها به صورت ریالی برای کارگران محاسبه نکرده و به حسابشان نریخته است بلکه آن چنان این بی عرضگی خود را در از سرگیری ارایه شیر داد سخن داده اند که اگر کسی نداند فکر می کند گاوی اختراع کرده اند و شیر آن را به کارگران می دهند. البته مدیران ذوب آهن تنها در این مورد بی عرضه نیستند از جمله طولانی تر شدن زمان پرداخت هزینه های درمانی توسط بیمه تکمیل درمان دانا پیگیری نمی شود یا پذیرایی شیفیت شب آن چنان افتضاح است که کارگران بارها اعتصاب غذا نموده اند. صنعت ما اگر نابود می شود بدست مدیران کیلویی و سفارش شده توسط آقازاده های بی خاصیت است.

۱- مدیریت ناکارآمد در ایران خودرو!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، با توجه به گزارشی که سال گذشته در مورد کفش های نامناسب توزیع شده در ایران خودرو و اعتراض کارگران و عودت این کفش ها به انبار به دلیل زخم کردن پای کارگران منتشر نموده بودیم، از سالن رنگ خبر می رسد که تاکنون کفش کار و حوله مربوطه را دریافت نکرده اند. از سوی دیگر کارگران در نامه ای به مدیریت پیشگیری و درمان و رفاه اعلام کرده اند که چرا از سال گذشته تاکنون موضوع کفش ها حل نگردیده و کفش کار به کارگران تحویل نشده است؟ مدیریت پیشگیری و درمان و رفاه اعلام کرده از سال گذشته تاکنون درگیر استعلام از ۵ کارخانه کفش است و هنوز به نتیجه نرسیده اند. اگر مردم از خودروهای ساخته شده و تحویلی این کارخانه و دیگر کارخانه های خودروسازی معترضند به دلیل وجود چنین مدیرانی است که از تهیه کفش کارکنان خود عاجزاند. متأسفانه بازرسین طب کار شرکت و همچنین وزارت کار چشم کور خود را بر روی این ناکارآمدی بسته و دم نمی زنند. البته این شامورته بازی دلیل دارد و دلیل آن هم این است که مافیا تا از پورسانت خود راضی نشود کفشی به ایران خودرو وارد نخواهد شد. سیاست های نئولیبرالیسم یعنی این.

۲- مدیریت در ایران خودرو!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، معضلات ریز و درشت کارگران در این شرکت بیداد می کند. ۱- سرویس های حمل و نقل کارگران سیستم سرمایه‌داری ندارد. ۲- در مسیر قلعه حسن خان اتوبوس ها بسیار کثیف و صندلی ها شکسته و راننده کولر را روشن نمی کند. ۳- کیفیت غذاها بسیار پایین است. غذاها بسیار چرب و نامطلوب استو باعث بیماری های گوارشی و کبدی شده است. ۴- غذای پنجم کارگران (میان وعده) نازل و شامل نان و پنیر، هندوانه، انگور، خربزه، خرما شده است که کالری لازم را به کارگران نمی دهد. بارها

کارگران این موارد را به مدیران گزارش کرده آند ولی مدیریت ناتوان از حل این مشکلات کوچک است. بی دلیل نیست بزرگترین خودروساز کشور خودروهای سر تا پا معیوب روانه بازار می کند. مدیریتی که از پس مطلوب کردن غذای کارکنان خود بر نمی آید و به دنبال سودآوری است به فکر تولید خودروی بی عیب نیست. نئولیبرالیسم یعنی سود به هر طریق با مدیریت کیلویی و بدون تخصص.

اخبار اعتصاب کمپین ۱۴-۱۴

۱- سفره همه کارگران یکی است (۱)

آغاز کمپین ۱۴-۱۴ در پروژه های نفت و گاز و نیروگاهی!

به گزارش خبرنگاران پیام سندیکا، امروز ۳۱ خرداد ۱۴۰۳ کارگران پروژه ای در پالایشگاه ها، پتروشیمی ها و دیگر مراکز نفت و گاز و نیروگاهی با تحویل ابزار خود به خانه رفتند. اهداف اعلامی کمپین ۱۴-۱۴، حذف پیمانکاران از عرصه های نفت و گاز و نیروگاهی، اجرای ۱۴ روز کار ۱۴ روز مرخصی، افزایش دستمزدها طبق دستور سندیکای کارگری است. از روز گذشته تا لحظه انتشار این متن کارگران زیر به کمپین پیوسته اند: ۱- شرکت اطمینان سازه از پروژه چشمه خوش دشت عباس پیمانکاری داودی ۲ - داربست بندهای شرکت ثمین پیمانکاری رضا راکی و پیمانکاری زمان پور ۳ - پایبندگانه کاران پتروشیمی پارس عسلویه شرکت پناه صنعت پیمانکاری فرشیدباقر پور ۴ - پالایشگاه اصفهان شرکت جهانپارس ۵- شرکت «ان جی ال» دشت عباس ۶- پایبندگانه کاران شرکت جهانپارس سایت ۱ بوشهر ۷- کارگران پروژه ای ده شیر یزد ۸ - کارگران برق و ابزار دقیق شرکت اکسیر فاز ۱ پترو پالایش کنگان ۹- صنایع شیمیایی اصفهان ۱۰- پتروشیمی جابهار شرکت

رامپکو پیمانکاری تیمور پایمردی و سعیدی نژاد ۱۱- کارگران پروژه ای اندیمشک ۱۲-
 جوشکار، فیتز، داربست بند، مونتاژ کار شرکت طرح بازرسی جفیر پیمانکاری کیانی ۱۳-
 کارگران «ای جی سی» دشت عباس ۱۴- فیتزکاران پتروشیمی سلمان فارسی ماهشهر
 پیمانکاری مرادی ۱۵- جوشکاران فاز ۱۴ عسلویه ۱۶- جوشکاران شرکت کوهساران
 بهبهان خط ۴۲ اینچ مارون ۱۷ ۲- پالایشگاه تهران پیمانکاری رحمت شمس ۱۸- کارگران
 شرکت فولاد کوشان ۱۹- کارگران نیروگاه رودشور ۲۰- داربست بندان پالایشگاه تهران
 پیمانکاری دادجو ۲۱- داربست بندان پالایشگاه ادیش شرکت ستاره تاراز ۲۲- شرکت نفت
 سپاهان اصفهان پیمانکاری فرزین مرادی ۲۳- شرکت رگبی نفت سپاهان اصفهان ۲۴-
 کارگران پیمانکاری پیروزی نفت آفتاب ۲۵- رژین صنعت بندرجاسک پیمانکاری گلزاری
 ۲۶- جوشکاران پتروشیمی اسلام آباد غرب شرکت استیم ۲۷- جوشکاران و مونتاژکاران
 شرکت صدرای بندر جاسک ۲۸- جوشکاران، فیتز، داربست بندان اکسیر صنعت سایت
 مهستان ۲۹- جوشکار، فیتز، داربست بندان پتروشیمی آلایم ۳۰ جوشکاران برق شرکت
 ابتکار نصب زاگرس.

تا زمان انتشار این اخبار بیش از ۳ هزار کارگر به کمپین پیوسته اند
 هیچ پیچی بسته نخواهد شد، هیچ لوله ای جوش نخواهد خورد، هیچ داربستی
 علم نخواهد گردید تا ما نخواهیم. اتحاد رمز پیروزی است

۲- کمپین ۱۴-۱۴، سفره همه کارگران یکی است (۲)

به گزارش خبرنگاران پیام سندیکا، امروز اول تیرماه ۱۴۰۳ جمعی دیگر از کارگران پروژه
 ای محل کار خود را ترک کردند. دیروز بیش از ۳ هزار نفر از ۳۰ شرکت به کمپین ۱۴-۱۴
 پیوستند. نام کارگران شرکت هایی که امروز به کمپین پیوستند به قرار زیر است: ۳۱- شرکت
 جهانپارس پتروشیمی صدف در عسلویه ۳۲- داربست بندان پتروشیمی سلمان فارسی
 ماهشهر ۳۳- میدان گازی هما شرکت انهار پیمانکاری نجف پور ۳۴- شرکت فولاد صنعت
 اطلس آعاجاری (نم زدایی) ۳۵- کارگران بختیاری نیروگاه باقرشهر تهران ۳۶- جوشکاران
 برق ابتکار نصب زاگرس ۳۷- سپید دانه گستر فولاد توسعه سیرجان ۳۸- فیتزهای درخشان
 شیمی سایت ۱ ماهشهر ۳۹- داربست بندهای پتروشیمی نوری شرکت پتروکوئیلار ایلام
 ۴۰- جوشکاران شرکت استیم پتروشیمی کرمانشاه ۴۱- کارگران پیمانکاری عزیزی
 پتروشیمی سلمان فارسی ماهشهر ۴۲- نیروهای شرکت اکسیر فاز ۱۴ ۴۳- شرکت شیمی
 گستر انشان پیمانکاری عیسی نوذریور دشت عباس- 44 شرکت نوید بندر امام ۴۵- شرکت
 تکران قم پیمانکاری مهدوی ۴۶- کارگران پیمانکاری محمد جواد رسن ۴۷- شرکت کیان
 نصب پتروشیمی بوشهر سایت یک ۴۸- دژگان صنعت بوشهر جزیره صدرا ۴۹- برق و
 ابزار دقیق اکسیر صنعت پتروپالایش فاز ۱۴ ۵۰- جوشکاران پتروشیمی دنا ساتراپ ۵۱-

اپراتور های جرثقیل و رانندگان اکسیر پتروپالایش سایت یک. با این ترتیب تاکنون بیش از ۷ هزار کارگر در کمپین ۱۴-۱۴ شرکت نموده اند. متأسفانه شایعات حاکی از این است که سرپرست ایمنی پالایشگاه دشت عباس (ای جی سی) کارگران را تهدید به اخراج و بلک لیست کرده است. تماس های مکرر نیروهای ناشناخته به کارگران برای توقف اعتصاب همچنان ادامه دارد. در چابهار بخشی از کارگران را به عنوان لیدرهای کمپین بازداشت و در حال اخراج آنان هستند. سرپرست جدید شرکت ثمین کارگران را تهدید به بلک لیست و آوردن جوشکاران اعتصاب شکن نموده است. در توسعه فولاد سیرجان پس از آنکه کارگران حامی کمپین نتوانستند اتوبوس برای رفتن به خانه پیدا کنند و به خوابگاه بازگشتند با هجوم ماموران و نیروهای حراستی مواجه شده جمعی دستگیر و آقایان محمد رحیمی و محمدی فورمن جوش به محل نامعلومی برده شده اند. سندیکای کارگری از همه نیروها می خواهد آرامش خود را حفظ کرده با همه دوستان خود که هنوز مردد هستند گفتگو کنند. از توهین و گذاردن عکس خانواده افراد خودداری کنند که در اخلاق کارگری ما نیست. از جوشکاران هفتجانی انتظاری بیش از اینهاست که در این موقعیت برادران خود را تنها نگذارند. حذف شرکت های پیمانکاری خواست همه کارگران ایران به ویژه کارگران در عرصه های نفت و گاز و نیروگاهی است. ۱۴ روز کار ۱۴ روز مرخصی و استفاده از همه مزایای شرکت نفت حق همه کارگران شرکت های نفت و گاز پتروشیمی در همه عرصه هاست. کارگر متحد همه چیز، کارگر متفرق هیچ چیز- سندیکای کارگران فلزکار مکانیک ایران

۳- سفره همه کارگران یکی است! (۳) (کمپین ۱۴-۱۴)

به گزارش خبرنگاران پیام سندیکا، در سومین روز از کمپین سراسری ۱۴-۱۴ بخش دیگری از کارگران پروژه ای به این اعتصاب پیوستند. بعد از ۵۱ شرکت که کارگانش در اعتصاب به سر می برند، امروز ۲ تیرماه کارگران پروژه ای: ۵۲- مجتمع فولاد کویر آران بیدگل ۵۳- شرکت سرمست مکانیک هفتجان ۵۴- مخازن سبز ۵۵- شرکت NGS گل گهر سیرجان ۵۶- داربست بندان دژپاد فولاد کویر کاشان ۵۶- جوشکار، فیتز، داربست بندان پتروشیمی پارس سپاهان شهرضا ۵۷- پتروشیمی کاویان شرکت پارس قدرت ۵۸- داربست بندهای اکسیر صنعت پتروپالایش سایت ۳ نیز به این کمپین پیوستند. خبرها حاکی از این است که کارگران شرکت های فولاد کوشان، آزمون فلز، جهادگران سایت اپتروپالایش، شرکت کیان سازه، آذرآب، زلال ایران، ممتاز گستر، عمران ساحل، پتروسازه تدبیر رویان، ستاره تاراز مبین، پالایشگاه فاز ۱۳، پیشگامان سیراف، گیلان میکا، کیان نصب فراسکو، پتروشیمی دالاهو نیز به اعتصاب پیوسته اند که بدین ترتیب ۷۳ شرکت از پالایشگاهها و نیروگاهها و پتروشیمی ها درگیر اعتصاب شده و تعداد اعتصابیون بیش از ۱۷ هزار نفر گردیده است. آنچه در این میان از همه مهمتر است همبستگی و اعلام حمایت کارگران ارکان

ثالث از این اعتصاب است. آنان نوشته اند: «شورای سازماندهی اعتراضات غیررسمی نفت (ارکان ثالث) ضمن اعلام اتحاد و همبستگی با کمپین مطالبات کارگران پروژه ای، شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت و همچنین سندیکای کارگران فلزکارمکانیک را تشکل های مستقل کارگری و صدای اعتراضات کارگران پروژه ای نفت دانسته، کارگران ارکان ثالث و همه کارگران بخش های مختلف را به پیوستن به اعتصابات سراسری نفت فرا می خواند» امید که این همبستگی بتواند سایر گروههای کارگری نفت و گاز را در بر گیرد تا بتوانیم به خواسته های به حق خود برسیم.

کارگر متحد همه چیز، کارگر متفرق هیچ چیز

۴- سفره همه کارگران یکی است (۱۸) کمپین قدرتمند ۱۴-۱۴

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، در هژدهمین روز از کمپین قدرتمند سراسری کارگران پروژه ای خبرها حاکی از بسته شدن قراردادهای ۱۴-۱۴ در پتروشیمی هرمز است که ما منتظر انتشار این قراردادهای این عزیزان هستیم. تلاش های بی نتیجه شرکت های که کارگزارانشان در اعتصاب هستند حاکی از این است که تاکنون نتوانسته اند اعتصاب شکنی پیدا کنند و بطور مرتب کارگران خود را به اخراج تهدید می کنند. به عنوان مثال در توسعه فولاد گل گهر سیرجان شرکت های سپیددانه، نگین تیان پارس، شرکت فرزانه، کارگری به شرکت بازنگشته و دلیل آن تصمیم این کارگران به اجرا شدن مقررات کمپین ۱۴-۱۴ و پیدا شدن خبری از بهرامی و رحیمی کارگران بازداشت شده هستند. به همین خاطر شرکت های ذکر شده کارگران را تهدید کرده اند که اگر تا فردا دوشنبه به سرکار برنگردند همگی را اخراج خواهند کرد. البته شایع است که شرکت ها تلاش دارند با همدستی فورمن ها و سرپرستان قراردادهای قلابی ۱۴-۱۴ درست کرده کارگران را فریب داده به سرکار بکشانند که تاکنون موفق به این پدروسوخته بازی نشده اند. در ترفندی دیگر شرکت زیگورات نفت آفتاب شیرین کن بندرعباس تنها توانسته است ۶۰ نیروی ببرد نخور افغانی جذب کار کنند تا نشان دهد که کارگاه فعال است. یا پیمانکار اکبر محمدی نیا در شرکت پسرکانه پتروشیمی پادجم عسلویه چهره کارگزارانش را چفیه پیچ کرده به سرکار می برد تا شناخته نشوند. متاسفانه این کارگران چفیه پیچ شده اهل مسجد سلیمان قهرمان و ایذه همیشه سرفراز هستند. تف به شرفتان که با حیثیت شهر سربلندتان برای لقمه ای نان به چنین پستی تن می دهید. آنچه معلوم است کمپین با قدرت به راه خود ادامه می دهد و این بازی های کثیف نمی تواند عزم کارگران اعتصابی را متزلزل کند. باز هم می گوییم دوستان، با پیروزی کمپین ۱۴-۱۴ به اندازه کارگرانی که قبل از کمپین سرکار بودند، کارگر بیکار به سرکار خواهد رفت و حتمن پروژه ها با کمبود نیرو مواجه خواهند شد پس نگران نباشید و محکم بمانید.

درود احترام به ارسلان امینی کارگر جوشکار و پایه گذار کمپین و فرزند خلف مردم قهرمان ایذه - درود و احترام به سپهر و پیمان حسنونند کارگران داربست بند و ستون های محکم کمپین های سابق - درود و احترام به همه همسران کارگران اعتصابی که با همه نداشته ها و رنج های همسرانشان، فداکارانه زندگی می کنند.

پیروز و قدرتمند باد کمپین ۱۴-۱۴ و سندیکای کارگری. کارگر متحد همه چیز، کارگر متفرق هیچ چیز

۵- سفره همه کارگران یکی است! (۲۳) کمپین قدرتمند و پیروز ۱۴-۱۴*

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، کمپین در ۲۳ مین روز از اعتصاب قدرتمندانه ۲۴ هزار کارگر پرورژه ای (۲۳ تیرماه) همچنان استوار به پیش می رود و پیروزی هایی کوچک ولی با صلابت را شاهدیم. امروز با انتشار قراردادهای کارگران سندبلاست کار و فیتز با ۱۴ روز کار در شرکت های توسعه نفت پاسارگاد پیمانکاری بدوی و شرکت پویش مسیر برگاس به فیتز ها ۵۵ میلیون و سندبلاست کارها ۲۱ میلیون برای ۱۴ روز کار و پرداخت خواهند کرد. هر چند کارگران سندبلاست کار دستمزدهای شان نزدیک به کارگر کمی است و دیگر اینکه این قراردادها اشکالاتی همچون ۱۰ ساعت کار در روز دارد اما همینکه پیشگام بسته شدن قراردادهای ۱۴ روزه هستند ، بسیار عالیست. برادران کارگر توجه داشته باشند که ۱۴ روز کار با ۸ ساعت کار روزانه باید باشد. همچنین بهترین روش برای دستمزد سال جدید این است که کارگران دستمزد سال گذشته خود را ضربدر ۳۵ درصد کرده برای ۱۴ روز قرارداد ببندند. موضوع مهم اینکه شرکت هایی که نتوانسته آند اعتصاب شکن استخدام کنند دست به دامن سایت دیوار شده آگهی استخدام می زنند از جمله شرکت فنی مهندسی نواندیش تاسیسات آریا. این شرکت هم مانند شرکت سبز آب اندیمشک در حال خلع ید شدن است. با احتساب این شرکت تاکنون کمپین ۱۴-۱۴ توانسته است ۳ شرکت پیمانکاری را خلع ید کند و کارگران مستقیم با پتروشیمی قرارداد ببندند. برادران کارگر، با انتشار این دو قرارداد و ۲ قراردادی که قبل منتشر گردید، آهسته آهسته دیگر پیمانکاران نیز مجبور خواهند شد برای خلع ید نشدن به مقررات کمپین ۱۴-۱۴ تن بدهند. با اجرای مقررات کمپین ۱۴-۱۴ همه کارگران بیکار سرکار خواهند رفت و دستمزدها بهتر از همیشه خواهد شد، پس از اخراج و بیکاری نترسیم. صبور باشیم پیروزی در راه است.

کارگر متحد همه چیز ، کارگر متفرق هیچ چیز

۶- سفره همه کارگران یکی است (۲۴) کمپین قدرتمند و پیروز ۱۴-۱۴

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، کمپین ۱۴-۱۴ هر روز پیروزی دیگری نصیب کارگران اعتصابی می‌کند. با خبر شدیم: ۱۱۱ - همه کارگران ترمینال نفتی کوی مبارک سمت جاسک و مکران که زیر مجموعه شرکت پترو امید هستند ترک کارگاه کرده تا ۲۴ هزار برادر اعتصابی خود را توانمندتر کنند. خبر خوشحال‌کننده دیگر انتشار قراردادهای کارگران برای ۱۴ روز کار است. تاکنون داریست بندان و ریگرها با شرکت آزان صنعت پارس در پتروشیمی کنگان و شرکت بدیع صنایع ساویس B.B.S نصاب استراکچر و جوشکار برق آرگون را برای ۱۴ روز کار قرارداد بسته‌اند. فورمن داریست روزانه ۵ میلیون، ریگرها روزانه ۲ میلیون ۱۴۰ هزار تومان، کمکی‌ها روزانه ۱ میلیون و پانصد هزار تومان، داریست بندها روزانه ۳ میلیون و پانصد، نصاب استراکچر روزانه ۳ میلیون و پانصد و جوشکار برق آرگون روزانه ۴ میلیون ۶۰۰ هزار تومان، قرارداد نوشته‌اند. این خبرهای خوش در حالی به دست ما می‌رسد که کارفرماها برای عرض اندام دست به اخراج می‌زنند. داریست بندان پترو پالایش آلابی مهستان فاز ۱۴ به دلیل برنگشتن به سرکار بلک لیست شده‌اند. اما هیچ داریست بندی حاضر نشده است به جای آنان کار کنند. یا داریست بندان جهادگران ریگ را مجبور می‌کنند چند روزی را برای شرکت فولاد کوشان کار کنند تا این شرکت از پروژه‌ها اخراج نشود. همه این اتفاقات حاکی از این است که با تمام تبلیغاتی که از سوی کارفرماها می‌شود ۲۴ هزار جوشکار، فیتزر، مونتاژ کار، برق و ابزار دقیق، استراکچر، داریست بند، به سرکار باز نگشته‌اند و اعتصاب را با قدرت به پیش می‌برند. برادران کارگر، تنها راه پیروزی کمپین ۱۴-۱۴ اتحاد و همچنان گفتگو با کارگرانی است که هنوز ترک پروژه نکرده‌اند به آنان باید گفت از اخراج و بیکاری نترسند چرا که پیروزی کمپین باعث خواهد شد همه شرکت‌ها به اندازه ۲ برابر کارگران مورد نیاز خود نیرو استخدام کنند. به شایعات گوش نکنید با همکاران پروژه‌ای و به ویژه همشهری‌ها و هم‌زبانان ترک کار نکرده صحبت کنید و مزایای کمپین را برایشان شرح دهید. بعد از پیروزی کمپین هیچ کارگری بیکار نخواهد ماند. هیچ پروژه‌ای به راه نخواهد افتاد تا کارگران حامی کمپین ۱۴-۱۴ نخواهند

زنده باد کمپین ۱۴-۱۴ کارگر متحد همه چیز، کارگر متفرق هیچ چیز

۷- سفره همه کارگران یکی است (۲۸) کمپین ۱۴-۱۴ قدرتمندانه پیش می‌رود!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، با تمامی تلاش‌های کارفرمایان برای پخش شایعه شکست کمپین تا کارگران به سرکار بازگردند طبق گزارش خبرنگاران پیام سندیکا در دو روز گذشته کارگران داریست بند برای تجدید پیمان با کمپین ۱۴-۱۴ گردهمایی در اشکفت سلمان ایذه و پارک سلمان فارسی بهبهان برگزار کردند. کارگران بر خواسته‌های خود تاکید ورزیده و به

همکاران خود پیام دادند که کارگاه‌ها را تعطیل کرده به اعتصابیون بپیوندند. طبق اخبار رسیده به سندیکای کارگری کارگاههای دشت آزادگان، دشت عباس، جفیر، اهواز، صنایع فولاد خوزستان، فولاد مبارکه اصفهان، پالایشگاه آبادان، پالایشگاه شاهین شهر اصفهان، پتروشیمی گچساران، ایستگاه تقویت فشار گاز ماهشهر، منطقه ویژه چابهار فقط ۵۰ درصد پایبند و داربست بندان در اعتصاب شرکت نکرده اند و در همین صنایع فقط ۱۰ درصد جوشکاران به کمپین نیبوسته اند. در ضمن داربست بندان شرکت های ساتراپ، اندیکایی، در اعتصاب کامل هستند. شرکت ریما و پایبند کاران سایت ۱ بوشهر نیز در اعتصاب کامل به سر می برند. برادران اعتصابی خام شایعات نشوید دیگر کارگران نیز همچون شما در خانه هستند. دوستان داربست بند در جریان باشند حقوق فورمن داربست بند برای ۱۴ روز کار مبلغ ۶۰ میلیون تومان و کارگر داربست بند ۵۰ میلیون تومان است. کمکی ها برای ۱۴ روز کار باید ۲۵ میلیون دستمزد بگیرد برای ۸ ساعت کار. برادران جوشکار، فیترا، مونتاژ کار برای کمتر از ۷۰ میلیون برای روزانه ۸ ساعت کار قرارداد نیندند. دوستان از تهدید به اخراج و بیکاری نترسیم با پیروزی کمپین همه با هم به سرکار باز خواهیم گشت و هیچ کارگری بیکار نخواهد ماند.

کارگر متحد همه چیز ، کارگر متفرق هیچ چیز

۸- سفره همه کارگران یکی است! (۳۰) کمپین پیروزمند ۱۴-۱۴

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، در ۳۴ مین روز از اعتصاب قدرتمندانه کمپین ۱۴-۱۴ کارگران جوشکار و کمکی های پیمانکار محسن گلزاری در پروژه ذخیره نفت بندر جاسک (کوه مبارک) از ۳۰ تیرماه قرارداد ۱۴-۱۴ را سرفرازان با پیمانکار خود بستند. (قراردادها در زیر اطلاعیه آمده است) ضمن تبریک به این کارگران امیدواریم همچنان کمپین ۱۴-۱۴ را یاری کنند و دیگر کارگران این پروژه از جمله مونتاژکاران، فیترا، داربست بندان و... را کمک کنند تا آنان نیز طبق مقررات کمپین قرارداد ببندند. خبر دیگر اینکه در چند روز گذشته گردهمایی توسط جوشکاران فولاد شهری در حمایت از کمپین و سندیکای کارگران فلزکار مکانیک ایران برگزار شده و جوشکاران هم قسم شدند تا پیروزی کمپین در اعتصاب بمانند. دوستان پیروزی در راه است کمی باید صبور بود و به شایعاتی که کارفرماهای طماع پخش می کنند گوش نکرد. باز هم می گوئیم پیروزی کمپین تنها برای افزایش دستمزدها نیست بلکه برای اجرا شدن ۱۴ روز استراحت کنار خانواده‌هایمان است تا بتوان به امور خانواده رسید. بسیاری از همسران کارگران پروژه ای در این خصوص پشتیبان شوهرانشان هستند و کارگران را ترغیب می کنند که کمپین را با قدرت به پیش ببرند. تاکید می کنیم پیروزی کمپین ۱۴-۱۴ باعث خواهد شد همه کارگران بیکار همراه با کارگران اعتصابی به سر کار باز گردند و سفره همه کارگران پروژه ای رنگین شود. بی

دلیل نبود که نام این کمپین را «سفره همه کارگران یکی است» گذاشته ایم. صبور باشیم و متحد پیروزی در راه است

کارگر متحد همه چیز ، کارگر متفرق هیچ چیز

۹- سفره همه کارگران یکی است! (۳۳) کمپین پیروزمند ۱۴-۱۴

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، اتحاد کارگران پروژه ای، کمپین ۱۴-۱۴ را هر روز پیروزمندانه تر به پیش می‌رود. با همه کارشکنی‌ها امروز ۵ مرداد قراردادهای ۱۴-۱۴ جوشکاران و کمکی‌های شرکت قطب صنعت زاگرس پروژه ایستگاه تقویت فشار گاز دهلران از اول مرداد بسته شده است، منتشر شد. در این قراردادها حقوق کمکی برای ۱۴ روز ۲۵ میلیون قید شده است. هم چنین قراردادهای کارگران فیتر و جوشکاران شرکت فولاد کوشان به بیمانکاری داودی نیز رونمایی شد. (قراردادها در سایت و کانال رسمی تلگرامی سندیکای کارگران فلزکار مکانیک ایران قابل مشاهده است) البته ها خبرها حاکی از این است که ایستگاه تقویت فشار گاز بیات نیز ۱۴-۱۴ شده اند. در مورد پتروشیمی دالاهو نیز پس به قطعیت رسیدن اطلاع رسانی خواهد شد. از نظر سندیکای کارگری در یک پروژه نباید کارگران شغل‌های متفاوت را با قراردادهای مختلف استخدام کرد. همه کارگران در هر پروژه باید تلاش کنند چه کمکی، چه مونتاژکار، چه جوشکار، چه داربست بند، چه سویل و ابزار دقیق، و دیگر شغل‌ها باید با مقررات کمپین ۱۴-۱۴ سرکار بروند و هیچ کارفرمایی حق ندارد بین کارگران با بستن قراردادهای متفاوت تفرقه بیندازد. به کارگرانی که با وعده پیروزی کمپین ۱۴-۱۴ به سرکار رفته اند تا قرارداد ۱۴-۱۴ ببندند اعلام می‌کنیم قراردادهای ۱۴-۱۴ شرکت‌های مختلف در سایت و کانال رسمی سندیکا را به کارفرمایان خود نشان بدهند و قرارداد ۱۴-۱۴ ببندند. اگر کارفرمایی از بستن قرارداد شانه خالی کرد کار را تعطیل و همگی به کمپین بپیوندند. در روزهای آینده گردهمایی‌هایی توسط کارگران اعتصابی در شهرهای مختلف برای هم قسم شدن و حمایت از کمپین ۱۴-۱۴ برگزار خواهد شد که توسط سندیکای کارگران فلزکار مکانیک ایران اطلاع رسانی می‌گردد. دوستان کارگر، پیروزی کمپین باید برای همه مشاغل باشد نه فقط یک شغل در پروژه. با این امر مخالفت کنید و با اتحاد با دیگر کارگران شغل‌های دیگر، کارفرما را مجبور کنید همه افراد پروژه را با قرارداد ۱۴-۱۴ مشغول به کار کند. با پیروزی کمپین، کارگر اعتصابی و کارگر بیکار همه با هم به سرکار خواهیم رفت و کارگران ایران و خانواده‌های مان را خوشحال خواهیم کرد. کمپین ۱۴-۱۴ و کارگران پروژه ای بنیانگذار این کمپین، افتخار همه کارگران ایران هستند. کارگر متحد همه چیز ، کارگر متفرق هیچ چیز

۱۰- سفره همه کارگران یکی است! (۳۴) کمپین پیروز و قدرتمند ۱۴-۱۴

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، در ۳۸ مین روز از اعتصاب قدرتمند کمپین ۱۴-۱۴ خبرهای خوشحال کننده همچنان ادامه دارد. امروز با خبر شدید فیترها و جوشکاران پتروشیمی دالاهو قرارداد ۱۴-۱۴ بسته اند. همچنین پایبستگی کاران پتروشیمی سراج گستران رجال متعلق به شرکت پیشرو صنعت زردکوه بختیاری نیز قرارداد ۱۴-۱۴ خود را رونمایی کردند. به دوستان پروژه ای اعلام می کنیم همه کارگرانی که به کمپین پیوسته اند و یک پروژه هستند باید همگی قرارداد ۱۴-۱۴ ببندند از جوشکار تا حتا آبدارچی. به آقای محمودی پیمانکار داربست پتروشیمی دالاهو هشدار می دهیم حق ندارد در این پروژه نیروی داربست بند را ۱۰/۲۰ قرارداد ببندد وگرنه با برخورد سخت ما روبرو خواهد شد. خبر خوشحال کننده دیگر اینکه گفتگو برای اعمال مقررات کمپین در دیگر پروژه ها و پتروشیمی ها آغاز شده است که اطلاع رساتی خواهد شد. دوستان کارگر باید بدانند هیچ کس حق ندارد بیشتر از ۱۴ روز کار کند. ۱۴ روز باقیمانده متعلق به کارگران بیکار است که مشغول کار شوند. کارگر پروژه ای ۱۴-۱۴ شده است که دو هفته در خانه به زندگیش برسد. در حقیقت کمپین ۱۴-۱۴ برای بهتر کردن اوضاع زندگی کارگران و شاغل نمودن کارگران بیکار است. در اکسیر صنعت پتروپالایش فاز ۱ کارگران پایبستگی داربست بند و ابزار دقیق که به کمپین پیوسته اند هنوز حقوق خرداد ماه خود را دریافت نکرده اند در این میان نقش سرپرست کارگاه آقای رضایی و مسوول دفتر فنی آقایان دشتی و شریفی اهل سامان شهرکرد برای خود شیرینی و پایمال کردن حقوق کارگران شنیدنی است. آقای شریفی به کارگران اعتصابی می گوید: «کسی که اعتصاب کند باید اخراج شود» و برای پرداخت حساب کارگران اعتصابی آنان را به فرادهای نامعلوم حواله می دهد. هشدار ما به آقای شریفی این است که در سامان جواب این خود شیرینی خود را دریافت خواهی کرد

بزودی قراردادهای دیگری با مقررات کمپین ۱۴-۱۴ رونمایی خواهد شد کارگر متحد همه چیز، کارگر متفرق هیچ چیز

۱۱- سفره همه کارگران یکی است! (۳۵) کمپین قدرتمند و پیروز ۱۴-۱۴

به پروژه ها بر می گردیم با کارگران بیکار

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، کمپین ۱۴-۱۴ با رونمایی از قراردادهایی که کارگران اعتصابی با پیمانکاران بسته اند، هر روز قوی تر پیش می رود. اکثر کارگرانی که با ۱۴-۱۴ به سرکار رفته اند جوشکاران، فیترها، مونتاژکاران، ساپورت و تعداد اندکی داربست بندان به همراه کمکی ها خود بوده اند. با همین تعداد قرارداد می توان حدس زد در ۴۱ مین

روز اعتصاب، حداقل هزار کارگر بیکار و اعتصابی با مقررات کمپین ۱۴-۱۴ در حال حاضر در پروژه مشغول به کار هستند. اما پدرسوخته بازی های پیمانکاران تمام شدنی نیست از جمله در بستن قراردادهای که دیروز هشدار لازم را به کارگران به هنگام بستن قرارداد داده ایم. همچنان شایعه و زورگویی برای بازگرداندن کارگران به سرکار توسط پیمانکاران ادامه دارد. به عنوان مثال در شرکت رگبی دغلکاران مراد شهنی، زمان پور، احمدی، محمودی برای کشاندن کارگران به پروژه آنان را تهدید به تحویل به نیروهای امنیتی کرده اند. و یا رضا جمالیپور در پتروشیمی کیمیا با لو دادن فعالین کمپین چه در سال گذشته و چه امسال توانسته نیروی رسمی در پتروشیمی کیمیا بشود. و یا محمد کرمی در شرکت پارسوماش زیر مجموعه پتروشیمی پیشگامان با رعایت نکردن قوانین کمپین ۱۴-۱۴ می خواهد کارگران را دور بزند. به همه کارگران کمپین ۱۴-۱۴ می گوئیم: ۱- دروغ های کارفرمایان مبنی بر بازگشت همه کارگران به سرکار را باور نکنید اگر کمپین شکست خورده پس می تواند کارگر به راحتی پیدا کنند چرا هنوز به دنبال بازگرداندن شما هستند؟؟ به خاطر این است که هیچ کارگری را نتوانسته اند راضی به استخدام کنند تا به جای شما کار کند. پس محکم باشید ۲- هیچکس نمی تواند کارگری را به دلیل کار نکردن به نیروهای امنیتی تحویل دهد. مگر وزارت اطلاعات نوکر کارفرمایان هستند که گوش به فرمان پیمانکاران بی لیاقت باشند؟؟ هشدار به پیمانکاران شرکت کیان سازه بنوار، عقب مانده های فکری شهرام و فرهاد کیانپور. این دغلکاران به نیروها قول داده بودند قرارداد ۱۴-۱۴ ببندند که زیر قولشان زده به کارگران پیام داده اند که قراردادها ۱۰/۲۰ خواهد بود. به کارگران توصیه می کنیم یک مهلت دو روزه داده اگر قرارداد ۱۴-۱۴ امضا نکردند محل کار را ترک کنند تا این دو نابکار بدانند قدرت کمپین ۱۴-۱۴ چیست. کمپین ۱۴-۱۴ هیچ خیانتکاری را نخواهد بخشید و کسانی را که به سفره برادرانشان خیانت کنند و به جای برادران اعتصابی خود به سرکار بروند را چنان خفت خواهیم داد که درس عبرت همیشگی برایشان بشود. کارگران اعتصاب شکنی که علیه کمپین اقدام کنند از این به بعد با گویش لری به نام «تیکه ای» («لقمه ای» در تمامی پروژه ها صدا خواهیم کرد تا این ننگ ابدی را با خود همیشه همراه داشته باشند تا همه بدانند خیانت به برادر کارگر چه هزینه ای دارد. به پروژه ها با برادران بیکارمان باز خواهیم گشت. اتحاد و همبستگی همچنان عامل پیروزی است

۱۲- سفره همه کارگران یکی است! (۳۶) کمپین ۱۴-۱۴ پیروز است

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، در ۴۴ مین روز از اعتصاب قدرتمند ۱۴-۱۴ همچنان جوشکاران، فیترها، مونتازکاران، کارگران ساپورت و بسیاری از مشاغل دیگر، همچنان بر خواسته های خود پافشاری می کنند و پیشنهادهای پیمانکاران در خصوص افزایش حقوق ۳۵ درصدی اما با مقررات ۱۰/۲۰ را قبول نکرده و حتا کارگران داریست بند شرکت آی پی اس مخزن کروی با اینکه دستمزد ۴۰ میلیونی پیشنهاد شد، به کار بازنگشتند. جالب اینجاست

که دنیا صدای کارگران پروژه ای را شنید و حمایت ها ادامه دارد، اما مسوولین شرکت نفت و گاز و پیمانکاران خود را به کری زده اند. فدراسیون جهانی کارگری اینداستریال، فدراسیون سراسری کارگران فلزکار سوند، فدراسیون ت ژ ت فرانسه، فدراسیون کارگری شیمیایی و انرژی و معادن اندونزی، کنفدراسیون عمومی اتحادیه های کارگری انگلیس، و به تازگی مرکز سندیکاهای کارگری هند (CITU) و حتا الکس گوردن از سازمان دهندگان بزرگ سندیکایی انگلیس نیز این اعتصاب را ستوده و حمایت خود را اعلام کرده اند. دوستان کارگر، آنچه مسلم است پیمانکارانی که با کارگران قراردادهای ۱۴+۱۴ می بندند همچنان سود می کنند و پیمانکارانی که مقاومت می کنند همچنان می خواهند سودهای بادآورده داشته باشند. برای مثال پیمانکار داربست بند دانش گمار فقط طی ۱۵ روز ۸۰۰ میلیون از کار کارگران سود برد. پیمانکاران هنوز می خواهند این سودهای بادآورده را حفظ کنند. برادران، از بیکاری نترسید با پیروزی کمپین ۱۴-۱۴ بیکار و اعتصابی به سرکار باز خواهیم گشت.

۱۳- قراردادهای ۱۴-۱۴ را چگونه امضا کنیم!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، با توجه به افزایش قراردادهایی که کارگران بر طبق مقررات کمپین ۱۴-۱۴ می بندند شوربختانه در بندهایی از این قراردادها ایراداتی دیده می شود که به دوستان متذکر می شویم: ۱- کارگران پس از افزودن ۳۵ درصدی افزایش دستمزد به حقوق سال قبل قرارداد ۱۴-۱۴ را امضا کنند و تحت هیچ شرایطی نباید به کاهش دستمزد تن دهند. ۲- مزایای قانون کار از جمله پاداش، سنوات، عیدی، حق بیمه باید مجزا حساب و به دستمزد ۱۴-۱۴ اضافه شود. ۳- کارگر بعد از ۱۴ روز کار حق یک روز اضافه ماندن در پروژه را به هر اسمی ندارد و باید ۱۴ روز باقیمانده یک کارگر دیگر سرکار برود. ۴- کارفرما حق ندارد به هیچ وجه حتا یک روز حقوق کارگر را عقب بیاورد. ۵- ساعت روزانه کار ۸ ساعت است و بقیه اضافه کاری باید حساب شود. ۶- حق بیمه نباید ۱۴ روزه لیست شود بلکه ۳۰ روزه باید به اداره بیمه ارسال شود چون حقوق ۱۴ روز در حقیقت مال یک ماه است. همچنین لیست بیمه باید مطابق با شغل کارگر و دریافتی او تنظیم و به بیمه ارسال شود. دوستان کارگر در هنگام بستن قرارداد حتماً دقت کنید ۱۴ روز کار و ۱۴ روز مرخصی است و به معنای این است که شما برای ۱۴ روز کار حقوق کامل بگیرید نه دستمزد نصفه. این کمپین برای افزایش حقوق، ۱۴ روز کار ۱۴ روز مرخصی است. ۱۴ روز مرخصی به معنای سر کار رفتن کارگران بیکار است. آخرین مورد و مهمترین مقررات کمپین بیرون کردن پیمانکاران از عرصه های نفت و گاز و نیروگاهی است. سفره همه کارگران یکی است. گسترده تر باد کمپین قدرتمند و پیروز ۱۴-۱۴ کارگر متحد همه چیز، کارگر متفرق هیچ چیز

تعطیلی ادارات به دلیل گرما!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، در حالی که دمای تهران و بسیاری از شهرهای مرکز و شمالی کشور به ۴۰ درجه از گرما رسیده است، دولت تصمیم به کاهش ساعات کاری کارمندان خود را که زیر کولر کار می کنند را گرفته است و حتا در تهران روز یکشنبه را تعطیل اعلام نموده است. اما از تعطیل و یاکاهش ساعت کار کارگران همین شهرها خودداری نمود. چرا؟؟ یعنی کارگر خودرویی، سایپا، قالب های صنعتی، پارس خودرو نیستند؟؟ از همه بدتر اینکه کارگران پروژه ای، ارکان ثالث، قراردادهای حجمی، معین، روزمزد، کارگران رسمی و قرارداد موقت شرکت نفت و گاز و نیروگاهی باید در دمای نزدیک به ۶۰ درجه با ساعت کاری ۱۰ الی ۱۲ ساعته کار کنند و تعطیلی در کار نیست. آیا این کارگران از فولاد ساخته شده اند و جسم شان از خمیره دیگری متمایز از کارمندان زیر کولر نشین است؟؟ این تبعیض با چه قانون و استدلالی اجرا می شود؟؟

چرا زحمتکشانی که ۷۰ درصد نیروی کار و جامعه را تشکیل می دهند باید چنین تبعیض آمیز نادیده گرفته شوند و از گرما صدمه ببینند؟؟ در حالی که در قانون کار و در قوانین حوادث غیرمترقبه این اجازه به کارگران داده شده که محل کار خود را ترک و حقوق روزهای مورد بحث را نیز دریافت دارند. در قراردادهای پیمانکاری قانون مدنی ماده ۲۲۷ با سه شرط:» ۱- حادثه باید قابل اجتناب باشد ۲- حادثه باید غیر قابل پیش بینی باشد ۳- حادثه باید خارجی باشد» تا پیمانکار بتواند کارگاه را تعطیل کند و خسارتش را هم از کارفرمای اصلی بگیرد. که شوربختانه به دلیل بی شعوری پیمانکار از این ماده نه به نفع خود و نه به نفع نیروی کار استفاده نمی کند.

به همه کارگران توصیه می کنیم این قانون را در شرایط دمای بالای ۵۵ درجه به مورد اجرا بگذارند و از کار کردن در این دما و هیز کنند و سلامتی خود را حفظ کنند.

سلامت کارگران یعنی سلامت جامعه

انتخابات یا انتصابات؟؟!

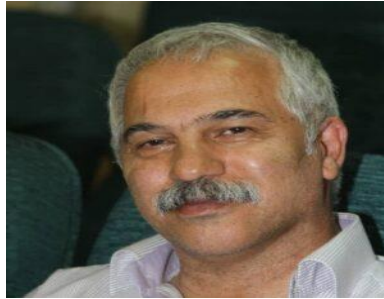
به گزارش خیرنگار پیام سندیکا، امروز ۱۷ تیرماه صبح ساعت ۶ از سامانه برگزاری الکترونیک و آنلاین انتخابات نفت و گاز پیامکی با این متن به همه کارگران روی آب و خشکی سکوهای صادرات گاز ارسال گردیده است: «همکار گرامی لطفن در انتخابات نماینده کارگری شرکت نفت و گاز از ساعت ۶ الی ۱۴ از طریق لینک زیر اقدام کنید» و متعاقب آن لیستی از نمایندگان دست چین خود را به کارگران فرستادند. کارگران اعلام کردند: «این چه جور انتخاباتی است که یک روزه و با لیستی از کاندیداهایی که برای کارگران ناشناس هستند می خواهید برگزار کنید» که پاسخ شنیدند: «از آبان ماه سال گذشته امروز تعیین شده و بنری هم در رستوران شرکت اطلاع رسانی نموده بودیم» کارگران می گویند: «ما که روی آب و سکوهای صادرات گاز هستیم چگونه باید مطلع می شدیم. در ضمن حتماً نمایندگان سابق هم از این انتخابات بی اطلاع هستند»

کارگران ۲۴ سکوی صدور گاز از جمله کارگران شرکت افق جهان پارس و فاتح صنعت این انتخابات را تحریم کردند چون نام مطالبه گری چون ندیم آقایی نیز در این لیست کذایی نبود.

کارگران به آقایان مهندس مهران پور و مظاهری مسوولین اداری رفاهی و مسوول این انتخابات گفتند: «به این لیست رای نمی دهیم و این رای گیری از نظر ما باطل است.»

به راستی مسوولین شرکت نفت و گاز از چه می ترسند که چنین انتصابات خلاف قانون را ترتیب می دهند.

مصاحبه مازیار گیلانی نژاد نماینده کارگران پروژه ای در گفتگو با خبرگزاری ایلنا

کارگران نفت و گاز و پتروشیمی چرا اعتراض دارند؟
برای کار یکسان باید حقوق یکسان گرفت اما در صنعت نفت و گاز و پتروشیمی بین حقوق و مزایای کارگر رسمی و غیر رسمی فاصله‌ی بسیاری وجود دارد.

به گزارش خبرنگار ایلنا، کارگران نفت و گاز و پتروشیمی طی ماه‌های اخیر تجمعات زیادی داشته‌اند. از جمله می‌توان به تجمع کارگران شرکت فرآب در پتروشیمی اصفهان، کارگران پیمانکاری پتروشیمی شرکت ارغوان‌گستر ایلام، کارگران پتروشیمی دماوند، کارگران نفت و گاز گچساران، کارگران پروژه‌های سایتهای ۱ و ۲ و ۳ پتروپالایش، کارگران شرکت‌های پایندان، اکسیر صنعت و IPMI در فاز ۱۴ کنگان، کارگران پیمانکاری شرکت کیان‌سازه، کارگران پیمانکاری پارس جنوبی و برخی دیگر از کارگران نفت و گاز و پتروشیمی اشاره کرد. اما عمده‌ترین دلیل اعتراض آنها چیست؟

مازیار گیلانی‌نژاد، فعال کارگری، در پاسخ به این سوال می‌گوید: دستمزد، قرارداد و بیمه و ایمنی، مشکلات اساسی و مشترک تمام کارگران غیررسمی این حوزه هستند. این مشکلات برای کارگران قرارداد موقت مستقیم، کارگران پیمانکاری کارهای ماهیت دائم و کارگران پیمانکاری پروژه‌ای مشترک است که البته کارگران پروژه‌ای پیمانکاری وضعیت بدتری نسبت به دیگر کارگران دارند. در رابطه با دستمزد، یکی از مهم‌ترین مطالبات اجرای طرح طبقه‌بندی مشاغل است. طبق قانون، دستمزد کارگران در کارگاه‌های بالای ۵۰ نفر باید مطابق با طرح طبقه‌بندی مشاغل تعیین شود و طرح اجرا شده نیز باید همان طرح شرکت مادر باشد. یکی از دلایل اعتراض کارگران ارکان ثالث، حجمی و قرارداد موقت در شرکت‌های نفت و گاز و پتروشیمی عدم اجرای طرح طبقه‌بندی مشاغل است. گیلانی‌نژاد بیان کرد:

مسئله‌ی دیگر رد شدن عنوان نادرست شغلی در بیمه است. پیمانکاران برای خیلی از کارگران عنوان کارگر ساده رد می‌کنند. طرح طبقه‌بندی مشاغل اجرا نمی‌شود و رتبه و گروهی برای کارگران تعیین نشده است. در این صورت پیمانکار هیچ الزامی برای رد کردن عنوان درست شغلی نمی‌بیند و کارگر متخصص را به عنوان کارگر ساده معرفی می‌کند و بیمه او را هم حداقلی رد می‌کند. این موضوع هم برای کارگر در دوران بازنشستگی مشکل ایجاد می‌کند و هم برای سازمان تأمین اجتماعی؛ در واقع رد شدن عنوان ساده شغلی سبب می‌شود فرد با عنوان کارگر ساده بازنشست شود و مستمری ناچیزی دریافت کند. از طرفی، پولی که باید به حساب صندوق تأمین اجتماعی واریز شود و برای کارگران و بازنشستگان خرج شود، به جیب پیمانکار می‌رود. این فعال کارگری وضعیت کارگران پروژه‌ای را بسیار بد عنوان کرد و گفت: تعداد این کارگران در صنعت نفت و گاز و پتروشیمی بسیار زیاد است و نظارتی هم بر عملکرد پیمانکاران در قبال این کارگران وجود ندارد. این کارگران بیشترین کار را می‌کنند و کمترین حقوق را می‌گیرند و متاسفانه حتی خیلی اوقات همین کمترین حقوق را با تاخیر بسیار چند ماهه دریافت می‌کنند و تاسف‌بارتر آنکه گاهی با رفتن پیمانکار، همین حقوق کم را هم نمی‌گیرند و راهی هم برای اعتراض ندارند. یکی از مسائلی که کارگران پیمانکاری امسال با آن مواجه هستند، عدم افزایش حقوق مطابق با مصوبات حقوقی وزارت کار است. شرکتهای مختلفی امسال حقوق نیروهای خود را افزایش ندادند و این موضوع باعث اعتراض کارگران شد. وی بیان کرد: حقوق را افزایش نمی‌دهند، قانون را رعایت نمی‌کنند، دستمزد کارگر را یا دیر می‌دهند و یا اصلاً پرداخت نمی‌کنند، خیلی اوقات مزایا و سنوات و عیدی کارگر را پرداخت نمی‌کنند، و در مقابل این بی‌قانونی کسی پاسخگو نیست. نه در زمان انتخاب پیمانکار و نه در طول انجام پروژه، نظارتی نمی‌شود و پیمانکاران برای بهره‌کشی از کارگران به حال خود رها شده‌اند. گیلانی‌نژاد به وضعیت بد ایمنی کارگاه‌ها اشاره کرد و گفت: سودجویی بیش از حد پیمانکاران و عدم رعایت ایمنی، و عدم نظارت بر عملکرد کارفرمایان، سبب کاهش ایمنی شغلی شده و متاسفانه کارگران در نبود ایمنی جانشان به خطر می‌افتد. در صورتی که هم مسئولان ایمنی، هم بازرسان وزارت کار و هم بازرسی شرکت نفت باید پیمانکاران را برای رعایت ایمنی و بهداشت تحت نظر قرار دهند و در این کار به هیچ وجه کوتاهی نکنند. پیمانکاران به فکر سود خود هستند، آنها حتی از مبلغی که بابت غذا به حسابشان ریخته شده هم نمی‌گذرند و با تهیه‌ی غذای کم کیفیت، بخش زیادی از پول را در جیب خود می‌گذارند. وی در رابطه با وضعیت بد سرویس‌دهی به کارگران غیر رسمی گفت: در گرمای هوای مناطق جنوب، گاهی سرویس‌ها کوئل ندارند، خوابگاه‌ها وضعیت به شدت بدی دارند و پر از حشره هستند. حمام ندارند و حتی گاهی دستشویی خوابگاه‌ها در ندارند! ما بارها گفته‌ایم و باز هم می‌گوییم که شرکت نفت هیچ تعهدی در قبال کارگر پیمانکاری برعهده نگرفته و این کارگران را رها کرده است. کارگران هم نمی‌توانند شکایت کنند. کارگری که در بیابان کار می‌کند به چه کسی شکایت کند؟ وقتی پیمانکار دست سوم آمده و هر کاری می‌خواهد می‌کند، کارگر به چه کسی شکایت کند؟ شکایت هم کند، بلکه نیست می‌شود و باید این شغل را ببوسد و کنار بگذارد! گیلانی‌نژاد همچنین به تفاوت

حقوق بین کارگران رسمی و غیررسمی اشاره کرد و گفت: برای کار یکسان باید حقوق یکسان گرفت اما در صنعت نفت و گاز و پتروشیمی بین حقوق و مزایای کارگر رسمی و غیررسمی فاصله‌ی بسیاری وجود دارد. چرا یک کارگر باید زیر کولر کار کند و در خوابگاه تمیز استراحت کند و سیستم اقماری دو دو در موردش اجرا شود و پول خوبی هم بگیرد، اما کارگر دیگر با وجود کار طولانی مدتی ۱۲ ساعته در بدترین شرایط، و زندگی در خوابگاه‌های کثیف، حقوق ناچیزی بگیرد؟ این کارگر برای مدت کوتاه چند روزه‌ای که به مرخصی می‌رود زمان بسیاری در راه است و بعد معلوم نیست این کارگر با خستگی مدتها کار مداوم و مسیری که طی کرده، چگونه می‌تواند کنار خانواده خود باشد، در حالیکه گاهی حتی پول کارش را هم به او نمی‌دهند. مشخص است در چنین شرایطی وضعیت اعتیاد و افسردگی در بین کارگران افزایش پیدا می‌کند. یکی از خواسته‌های همه کارگران این است که همان حقوق و مزایایی که برای کارگران رسمی پرداخت می‌شود به کارگران پیمانکاری هم پرداخت شود. طبق قانون برای کار یکسان باید مزدی یکسان دریافت کرد. فاصله‌ی حقوق و مزایای کارگر رسمی با پیمانکاری بسیار زیاد است. به‌طوریکه کارگران پیمانکاری حتی گاهی مجبورند هزینه پتو و بالشت و کفش کار را از جیب خود بپردازند! چرا باید تا این حد بین کارگران فرق باشد؟

مصاحبه مازیار گیلانی نژاد مسوول سندیکای کارگران فلزکار مکانیک ایران و نماینده کارگران پروژه ای با رویداد ۲۴ انتشار: ۱۷:۱۲ - ۲۶ تیر ۱۴۰۳

رویداد ۲۴ گزارش می‌دهد: صدای ۱۰۰ هزار کارگر اعتصابی صنعت نفت را بشنوید / چگونه کارگران پروژه‌ای و پیمانی نفت و گاز برای گرفتن حقوق خود تلاش می‌کنند؟ ده‌ها هزار کارگر پروژه‌ای صنعت نفت و گاز نزدیک به یک ماه است که در اعتصابند. کارگران ۱۲۳ شرکت صنعت نفت و گاز درخواست‌های مشخصی دارند: حذف پیمانکاران، افزایش دستمزدها و ۱۴ روز کار، ۱۴ روز استراحت. سخنگوی این کارگران ضمن توضیح خواسته‌های کارگران می‌گوید این اعتصاب سابقه‌ای چند ساله دارد

رویداد ۲۴ / محمدآزاد: کارگران متحد همه‌چیز، کارگران متفرق هیچ‌چیز؛ این شعار قرن نوزده کارگران در فرانسه و بریتانیا نیست؛ در همین کناره خلیج فارس کارگران قراردادی و محروم از مزایای صنعت نفت و گاز ایران کمپنی راه انداخته‌اند با این شعار. سخنگوی کارگران به رویداد ۲۴ می‌گوید که «بچه‌ها» به اعتصاب می‌گویند کمپین و در سخنانش از این

شکایت دارد که هیچ پوشش رسانه‌ای نمی‌گیرند و تحت هیچ شرایطی نیز حاضر نیستند با رسانه‌های فارسی‌زبان خارجی مصاحبه کنند. همان ابتدا سوالات بسیاری می‌پرسد تا مطمئن شود از داخل ایران تماس می‌گیرم و پس از چک کردن صحت سخنانم حرف می‌زند. در معدود مطالبی که درباره این «کمپین» منتشر شده است نوشته شده کمتر از ۲۰ روز از آغاز این کارزار کارگری می‌گذرد. از سخنان سخنگوی این اعتصاب هم می‌توان فهمید این کارزاری است که ۴ سال از عمر آن می‌گذرد و رشد کرده، دستاورد داشته و حتی زمین خورده است تا به این‌جا برسد.

سال ۱۳۹۹ خواسته این کارگران تغییر وضعیت به ۱۲ ساعت کار روزانه در ۲۴ روز از ماه بوده است. امروز خواسته آن‌ها به ۱۴ روز ۱۴ روز رسیده است: وضعیتی که عرف کارگران دائمی نفت است. این فعال کارگری، شرایط فعلی را -از قراردادی شدن بدون هیچ مزایای کار کارگری تا نپرداختن حقوق حتی تا ۶ ماه- محصول «حمله همه جانبه» دولت سازندگی به «دستاوردهای کارگری» می‌داند؛ روندی که آغاز شد اما دیگر متوقف نشد تا به جایی رسید که امروز بیش از ۱۰۰ هزار کارگر را متحد کرده است تا حتی در سکوت کامل خبری با اعتصاب خواسته‌های خود را مطالبه کنند، چون «بدون وجود ما کارگران چه‌طور پیمانکار سودهای میلیاردی ببرد؟» پیمانکاری که با پیش‌روی هر روزه از دهه هفتاد، همه کار صنعت را در دست گرفته است و قواعدی را تحمیل می‌کند که «خلاف قانون اساسی و قانون خدمات کشوری» است. توضیحات مازیار گیلانی‌نژاد درباره کمپین واضح و روشن و بی‌نیاز از هر توضیحی است.

تعهد کتبی ۶ ماه کار بی‌حقوق

«بچه‌های پروژه‌ای به اعتصاب، کمپین می‌گویند. حالا همین کمپین نیز مساله امروز نیست و تاریخ شروع آن به قبل بازمی‌گردد دارای تاریخچه‌ای است. از سال ۹۹ ما هرساله این کمپین را برگزار می‌کنیم.» او ادامه می‌دهد: «در سال ۹۹ وضعیت به گونه‌ای بود که حقوق‌های ما تا ۶ ماه و حتی بیشتر نیز عقب می‌افتاد. وضعیتی داشتیم که در جایی مثل ستاره خلیج فارس از کارگر تعهد می‌گرفتند که اگر حتی تا ۶ ماه حقوق نگرفتی، حق هیچ‌گونه اعتراضی نخواهی داشت. تهدید هم می‌کردند که اعتراض مساوی با تحویل دادن به نیروهای امنیتی است.» این فعال کارگری توضیح می‌دهد: «از همین‌رو کمپین سال ۹۹ آغاز شد و اولین هدف آن افزایش حقوق بود؛ این کمپین با اعتصاب ۴۵ هزار کارگر موفق بود و از آن زمان هرساله افزایش حقوق مطابق نظر سندیکای فلزکاران مکانیک و پس از گفتگو و مذاکرات درونی انجام می‌گیرد. این‌گونه که سندیکا لیستی برای کارگران تهیه می‌کند و هرکس بر اساس این لیست قرارداد یک ساله خود را منعقد می‌کند.» او به بخش دیگری از فعالیت این کمپین می‌پردازد و می‌گوید: «در سال بعد، سال ۱۴۰۰ علاوه بر افزایش حقوق،

مساله مرخصی هم مطرح شد. وضعیت کاری در این زمان به گونه‌ای بود که کارگر فقط ۶ روز مرخصی داشت و ۲۴ روز کار می‌کرد.»

استارت با خواست افزایش حقوق

گیلانی‌نژاد تلاش برای افزایش حقوق در این سال را نیز موفق ارزیابی می‌کند و می‌گوید: «استارت کار با مساله حقوق خورد، اما در ادامه به مساله کاهش روز کاری رسیدیم. در آن زمان کابینه آقای رئیسی تازه تشکیل شده بود. من به همراه ۶۵ کارگر دیگر به نمایندگی از ۱۲۵ هزار کارگر اعتصابی به وزارت نفت رفتیم. افزایش حقوق‌ها باز اعلام شد. از طرف دیگر مساله‌ای مطرح شد که بیمه کارگران نفت نباید کارگر ساده رد شود.» او ادامه می‌دهد: «داستان به سال ۱۴۰۱ رسید و این بار من به نمایندگی از کارگران و با دعوت پیمانکاران پشت میز مذاکره نشستیم. قراردادی نوشته شد به این مضمون: یک، حقوق‌ها نباید عقب بیافتد؛ دو، بیمه‌ها نباید بیمه کارگر ساده باشد و طبق حقوق پرداختی باشد؛ سه، مسائل رفاهی رعایت شود مانند خوابگاه کولردار باشد و ساس و پشه نداشته باشد، غذای مناسب سرو شود و نیز ساعات کاری ۱۰ ساعت و ۱۲ ساعت متوقف شود. این قرارداد را رئیس منطقه ویژه نیز علاوه بر دو طرف مذاکره امضا کرد.»

۱۴ روز کار، ۱۴ روز استراحت حق ماست

این فعال کارگری به وارد شدن این کمپین به مرحله‌ای تازه اشاره می‌کند: «از این‌جا بود که کمپین معروف به ۱۰-۲۰ آغاز شد و در سال ۱۴۰۲ ما موفق شدیم ۲۰ روز کار و ۱۰ روز تعطیلی را نیز با موفقیت جا بیاوریم و عملی کنیم. علاوه بر این جوشکاری که در سال ۱۳۹۹، ۳.۵ میلیون با ۲۴ روز کار می‌گرفت، سال ۱۴۰۲ با ۲۰ روز کار ۳۵ میلیون و امسال سالانه ۶۵ میلیون دریافتی دارد.» او کمپین کنونی را در ادامه همین روند توصیف می‌کند و می‌گوید: «کمپین ۱۴-۱۴ امسال در ادامه تلاش‌های پیشین به راه افتاد؛ از ابتدای سال ما کم‌کم کارگران را قانع کردیم که پیگیری این مساله به نفع آن‌ها است. اساساً ۱۴ روز کار و ۱۴ روز استراحت مساله‌ای است که در شرکت ملی نفت و اقماری‌های بزرگ آن مساله‌ای جاافتاده است، در ملی حفاری، سکوی نفتی همه جا این برقرار است.»

قراردادهای سفید از دوران هاشمی رفسنجانی شروع شد

او در پاسخ به این پرسش که اصل مساله از کجا آغاز شد می‌گوید: «در زمان ریاست‌جمهوری هاشمی رفسنجانی حمله‌ای به همه دستاوردهای کارگری آغاز شد، از جمله در جنوب. تا آن زمان هرکس به نفت و گاز می‌آمد قرارداد دانم داشت، مثلاً کسی که برای

آسفالت جاده می‌آمد. اما باز همین کارگر موقت نیز همه مزایا را دریافت می‌کرد و کسی نمی‌گفت چون تو دو ماه اینجایی مزایا هم نداری.» او به توضیحات خود اضافه می‌کند: «از آن زمان حدف مزایا و نیز قراردادهای سفید کم‌کم شروع شد. اگر نگاه کنید صفر تا صد کارهای شرکت نفت را ذره ذره برون‌سپاری کردند و به شرکت‌های پیمانکاری دادند.» او در توضیح این مساله که در دولت‌های بعد چه اتفاقی افتاد می‌گوید: «تا همین امروز هر روز دستاوردهای کارگری بیشتر مورد هجوم قرار گرفت. برای نمونه مگر می‌شود یک مجموعه عظیم فقط کارگر ساده باشد؟ ولی بیمه را این‌طور رد می‌کنند و برای ما جای سوال است که بازرسی یک بار حتی نمی‌پرسد که چطور یک مجموعه حتی یک کارگر ماهر ندارد.» گیلانی‌نژاد به بستر قانونی این روند نیز می‌پردازد و اظهار می‌کند: «در قانون خدمات کشوری ماده ۱۷ را اضافه کردند که می‌گوید مسائل خدماتی را باید برون‌سپاری کنید، اما منظور در ابتدای کار اموری مانند آشپزی و حمل‌ونقل این قبیل مسائل بود نه کل کار. الان کارهای تخصصی را هم دارند با برون‌سپاری پیش می‌برند و این نقض «قانون خدمات کشوری است.» قراردادهای مختلف برای کارگران یکسان خلاف قانون اساسی است این مسئول سندیکا درباره شکل و نحوه قانونی کردن این امور بیان می‌کند: «ببینید الان عناوین مختلفی وجود دارد، مانند ارکان ثالث، قراردادهای حجمی، قراردادهای معین و موقت و بچه‌های پروژه‌ای. همه هم دارند در بخش نفت کار می‌کنند اما با نام‌گذاری و بخش بخش کردن، هرکس یک حقوقی می‌گیرد.» او تاکید می‌کند: «اما مطابق اصل ۱۹ و ۲۰ قانون اساسی این کار خلاف است و در صورتی که ماهیت کار من و شما یکی باشد، نباید حقوق کارگران متفاوت باشد. علاوه بر این اعتراض کارگران ارکان ثالث و حجمی این است که چرا طبقه‌بندی مشاغل وجود ندارد؟ یک کارگر باید بر اساس مهارت خود و توانایی خود، حقوقش به روز شود. قانون کار می‌گوید شما روز اول کارگر صفر هستید، اما یک سال بعد نه»

فعالیت‌های سندیکایی را چگونه شروع کنیم؟ فعال سندیکایی کیست؟

بعضی‌ها تصور می‌کنند که باید قبل از هر چیز برای کارگران توضیح دهیم که در چه شرایط سختی زندگی می‌کنند تا بتوانند علیه این وضع مبارزه کنند. چنین تصویری بی‌پایه است. زیرا هر کس که کار می‌کند و با کار و زحمت خودش نان بخور و نمیر خود و خانواده‌اش را بدست می‌آورد بهتر از هر سخنران و مبلغی می‌داند که دشواری زندگی چیست و سنگینی آن بر دوش کیست. اما آنچه کارگران باید بدانند این است که چگونه می‌توان با مبارزه دسته‌جمعی دشواری‌ها را از پیش پا برداشت و نقش سازماندهی و تشکل در این میان چیست. کارگران به‌درستی اطلاع ندارند که بسیاری از زحمتکشان جهان که در شرایط بسیار وحشتناکی زندگی می‌کردند از طریق تشکل و سازماندهی توانستند دست استثمارگران و ستمگران را از سرشان کوتاه کنند.

نمایندگان خود باخته!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، فایل صوتی پخش شده در گروه‌های تلگرامی کارگران نفت با صدای فردی به نام مهدی زاهدی از نمایندگان!! کارگران ارکان ثالث که در حال گزارش دادن به کارگران است. او در این فایل صوتی می‌گوید: «در جلسه با پیمانکاران در مورد سهام فارس، بک پی، تخصیص وام، موضوع مالیات، مبلغ معیشت بیماران، پتروکارت، ...» صحبت کرده و به قول خودش امتیازاتی را در این خصوص از پیمانکاران گرفته است. ایشان می‌گوید: «توان من همین قدر است و نمی‌توانم با مافیای نفت وارد دعوا بشوم» این مهدی زاهدی خود باخته و به اصطلاح نماینده هیچ حرفی از اصلی‌ترین خواسته‌های کارگران ارکان ثالث نمی‌زند از جمله رسمی شدن کارگران، طبقه بندی مشاغل و مهمترین موضوع حذف پیمانکاری، و با تمسخر می‌گوید: «حذف پیمانکاران از عرصه‌های نفت و گاز حرفی بی‌پشتوانه است» مهدی زاهدی‌های بسیاری در قامت نماینده کارگری آن چنان خود باخته هستند که فقط به فرعیات خواسته‌های کارگری می‌پردازند و هیچگاه به موضوع اصلی که دستمزد و حذف پیمانکاران است، نخواهند پرداخت. چون به قول خودشان نمی‌خواهند وارد دعوا بشوند در حالی که وظیفه نماینده کارگری اتقاقن مبارزه و چانه زنی قوی برای اجرا شدن خواسته‌های کارگرانی است که او را انتخاب کرده‌اند وگرنه کارگر برای چه نماینده انتخاب می‌کند؟ اینگونه نماینده‌ها بیشتر به دنبال ماندن در این کسوت حقیر و خوردن پس مانده‌هایی است که پیمانکاران برایشان پرت می‌کنند.

یکی از وظایف کارگران انتخاب نماینده ای آگاه، شجاع، و مبارز است که در طول سالها همکاری برایشان مسجل شده‌است. وگرنه چه بسیار نمایندگان!!! بی‌خاصیت .

دوشنبه های اتحاد!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، امروز ۸ مرداد هزاران بازنشسته مخابرات در شهرهای ارومیه، اصفهان، کرمانشاه، سنندج، مریوان، بندرعباس، ساری، تبریز، رشت، زنجان، در خصوص اجرا نشدن مصوبات هیات وزیران قبل از واگذاری و آیین نامه های مربوطه و به روز نشدن کمک هزینه های رفاهی طی سه سال گذشته که از اصلی ترین خواسته های این بازنشستگان است، را فریاد زدند. هر چند نبودن بازنشستگان تهرانی و چند شهر دیگر به دلیل گرما از حرارت این تجمعات کاست اما اتحاد محکم بازنشستگان آن هم در ابتدای روی کار آمدن دولت جدید، پیام روشنی برای دولت بود. از سوی دیگر در این روز بیش از ۱۰۰ کارگر اخراج شده فولاد شادگان برای چندمین روز در مقابل درب فولاد تجمع کردند. همچنین سومین روز از اعتراض کارگران شرکت قند خاورمیانه شهر شوش در اعتراض به اجرای چارت بندی و اخراج کارگران در کنار ادامه اعتصاب ۴۰ روزه کارگران پروژه ای و اعتصاب های هفتگی کارگران سکوی نفتی را می توان به فال نیک گرفت. اما همچنان حلقه گمشده «اتحاد»، جنبش اعتراضی را ضعیف کرده است. به همه دوستان بازنشسته توصیه می کنیم در هر شهری که هستند همچون بازنشستگان کرمانشاهی با دیگر بازنشستگان شهر متحد شده به اعتراضات خود متحدانه بپردازند. اتحاد در میدان تنها راه برون رفت از این رکود جنبش اعتراضی است. هر ندای تفرقه آمیز را باید طرد کرد و باید به دنبال گسترش اتحاد میان همه معترضین بود.

گسترده تر باد اتحاد زحمتکشان

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران معتقد است:

مبارزه طبقاتی، اصلی قانونمند و گریزناپذیر است که مستقل از اراده و ذهنیت نیروها و فعالان سیاسی در جامعه هایی که اقتصاد سیاسی شان بر اساس نظام سرمایه داری بنا شده است به طور دائم در کار است.

در مرحله کنونی مبارزه برای تغییر در کشور، هدف نخست و اولویت جنبش کارگری و مردمی، گذار از جامعه ای بسته با نگاه امنیتی به سوی آزادی های انسانی و دفع کامل برنامه های نولیبرالیسم اقتصادی است.

یکشنبه های اعتراض!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، اعتراضات هفتگی بازنشستگان تامین اجتماعی امروز ۱۴ مرداد در شهرهای تهران، شوش، اهواز، کرمانشاه، رشت برگزار شد.

در شوش در گرمای بیش از ۵۰ درجه، بازنشستگان در مقابل فرمانداری شهر با شعارهای: «نوبت ما که میشه/ خزانه خالی میشه، مشکل ما حل نشه/ یکشنبه ها می آیم، روسری رو رها کن/ فکری به حال ما کن» همچنین با سخنرانی فریدون نیکوفر کارگر بازنشسته سندیکای نیشکر هفت تپه همراه بود. در این تجمع اعتراض نسبت به پرداخت ۲۵۰ میلیارد تومان از سرمایه صندوق بازنشستگی به مراسم اربعین و درخواست از پزشکین جهت جلوگیری از پرداخت مبلغ مذکور با توجه به ناترازی مالی صندوق و مشکلات مالی، همچنین درخواست از مسولین شهرستان شوش جهت بازگرداندن امتیاز بیمارستان ملکی تامین اجتماعی و اجرای متناسب سازی در اسرع وقت با توجه به ابلاغ آن توسط دولت و صدور احکام طبق مصوبه مجلس و همچنین اعتراض به حکم اعدام شریفه محمدی و خواهان آزادی همه کارگران زندانی، شدند. در رشت جمعی از بازنشستگان در مقابل اداره کل تامین اجتماعی در خیابان گلزار تجمع کرده و با دست نوشته های خود به عملکرد سازمان تامین اجتماعی و سیاست هایی که بازنشستگان را به زیر فقر کشانده اعتراض کردند. آنان اعتراض خود را به هیات مدیره بی لیاقت کانون بازنشستگان برای بی عملی و سرپوش گذاشتن به فقر تحمیلی به بازنشستگان، اعلام کردند. در اهواز با گرمای طاقت فرسا بازنشستگان با در دست داشتن بنر مخالفت خود را با سیاست هایی که بازنشستگان را هر روز فقیرتر می کند فریاد زدند: «یه اختلاس کم بشه/ مشکل ما حل میشه، تجمع اعتراض/ حق مسلم ماست» در کرمانشاه متحد نزدیک به ۳۰۰ بازنشستگان تامین اجتماعی، فرهنگی، مخابرات با شعارهای: «آتیه سازان شده/ آتیه سوزان ما، درد ما در شماسه/ مردم به ما ملحق شوید، بی برقی تابستان، بی گازی زمستان/ ننگ تان ننگ تان، مخابرات اینترنت رو رها کن/ فکری به حال ما کن، کارگر، معلم زندانی/ آزاد باید گردنند، شریفه محمدی/ آزاد باید گردد» یکی از بازنشستگان در مورد بی برقی و تعطیلی کشور سخن گفت: «سیاست های اعمال شده جامعه را به سمت لبه پرتگاه نابودی و فروپاشی اجتماعی می برد و هزاران چرای دیگر که باید حکومت پاسخگو باشد» سخن گفت. در تهران بیش از ۶۰ بازنشسته در مقابل سازمان تامین اجتماعی گرد آمده بودند و خواسته های خود را که مستمری مناسب، درمان با کیفیت و آزادی زندانیان صنفی بود را طی شعارهایی اعلام کردند.

نئولیبرالیسم نابودی تامین اجتماعی را می خواهد!

از مهرماه سال جاری با تصویب قانون هفتم توسعه کلیه حق بیمه های کارگران به جای واریز به صندوق تامین اجتماعی به اداره دارایی واریز خواهد شد. این تصمیم و قانونی کردن دستبرد به حق بیمه های کارگران به آن دلیل گرفته شده است تا در روندی چند ساله سازمان تامین اجتماعی بدون پول مانده و آن را تعطیل کنند. برای کامل کردن روند نابودی سازمان تامین اجتماعی اقدام به فروش اموال شستا و سازمان تامین اجتماعی در همین سه ماهه گذشته به بهانه تامین پرداخت مستمری ها و همسان سازی گرفته شده است. سیاستمداران حامی سرمایه‌داری و سیاست های نئولیبرالیسم خواهان برچیده شدن کلیه خدمات اجتماعی و یارانه‌ای به ویژه سازمان تامین اجتماعی، اتحادیه امکان، اتحادیه اسکان، پوشش های درمانی از جمله پولی کردن خدمات درمانی، آموزشی، حذف خدمات به معلولان، حذف قوانین حمایتی بهداشتی، خصوصی کردن بیمارستان های تامین اجتماعی که با پول کارگران درست شده است، هستند. به همین دلیل از پرداختن پول کارخانه ها و بیمارستانهای خریداری شده از تامین اجتماعی امتناع می کنند و تلاش دارند بدهی دولت به تامین اجتماعی را به هر طریقی ماست مالی نمایند. تا زحمتکشان از دارایی های خود محروم شوند و سازمان تامین اجتماعی ورشکسته گردد. عوامل نئولیبرالیسم پر دولت هانه تنها قوانین ۳ و ۲۹ و ۴۳ و ۴۴ قانون اساسی را زیر پا می گذارند بلکه سخنگویان شان همچون موسی غنی نژاد و نیلی این قوانین را کمونیستی دانسته و معتقدند همه چیز باید خصوصی شود. پول داری زنده بمان نداری بمیر.

در این شرایط هر فعال کارگری و بازنشستگی باید این موارد را در نظر داشته و برای جلوگیری از این سیاست های ضد کارگری و دست اندازی به تامین اجتماعی جلوگیری کند. با شعار دادن در خیابان و اقدام عملی برای متوقف ساختن این حرکت ضد کارگری همه باید دست به دست هم داده این سیاست ویرانگر سرمایه داری را متوقف کنیم.

کانون عالی و کانون تهران باید شفاف سازی کنند!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، با هماهنگی هیات مدیره کانون بازنشستگان تهران و کانون عالی جهت در اختیار گذاشتن محل کانون بازنشستگان تهران برای ستاد آقای قالیباف بازنشستگان می خواهند هم کانون عالی و هم کانون تهران در خصوص مبلغ دریافتی برای در اختیار گذاشتن محل کانون برای ستاد آقای قالیباف شفاف سازی شود. در ضمن هم کانون عالی و هم کانون تهران باید مشخص کنند که طبق کدام ماده از اساسنامه کانون عالی و کانون تهران این کار غلط را بدون نظرسنجی از بازنشستگان انجام داده اند و آقای قالیباف چه وعده هایی در این خصوص داده است.

هیچ گریه ای برای رضای خدا موش نمی گیرد پس زد و بند چی های کانون عالی و کانون تهران نگویند که از برای گرم کردن تنور انتخابات چنین کرده اند، که نمی پذیریم.

بازرسان کانون ها، بله قربان گوی هیات مدیره ها!

در کانون ها اگر بازرسان نوکر هیات مدیره نباشند با یک تپیا بیرون انداخته می شوند. به همین دلیل بدون اینکه نگاهی به عملکرد مالی هیات مدیره بیاندازند گزارش مالی را امضا می کنند. البته هیات مدیره ها هم هوای نوکران بازرسان خود را دارند و از دزدی های خود استخوانی هم برای آنها پرت می کنند. وگرنه مگر می شود علی اصغر بیات که به گفته خودش در یک محله کنار شهر تهران و کارگر نشین زندگی می کرد یکدفعه این همه رشد اقتصادی داشته باشد. بازرسان اگر بازرسان باشند باید این مسائلی را که آقای مینایی وکیل کانون عای بازنشستگان اعلام کرده اند را بررسی و شفاف سازی کنند. اینکه علی اصغر

بیات عضو کانون عالی و هیات امنای تامین اجتماعی چگونه توانسته است آپارتمان نوساز در خیابان دروس متری ۲۵۰ میلیون تومان بخرد و باغ در شهریار حداقل متری ۱۵۰۰ میلیون به نام بزند باید معلوم شود از کجا آورده اگر واقعاً از راه درست هست چرا شفاف سازی نمی‌شود؟ باید کانون عالی در این خصوص و در مورد ثروت همه اعضای کانون عالی شفاف سازی کند. در ضمن همه اعضای کانون ها از هیات مدیره شهرها و استان های خود باید خواستار شفاف سازی دارایی هایشان باشند. دست در جیب بازنشستگان کدن دیگر پس است.

کانون های بازنشستگی و انتخابات!

در اینکه کانون های بازنشستگی یک تشکل صنفی هستند نه سیاسی، امری بدیهی است. اما مافیای خیمه زده در کانون های بازنشستگی برای آنکه خلافتکاری ها و بی عرضگی خود را بپوشانند همیشه دست به دامان مافیای قدرت سیاسی شده اند. این روزها هر کسی که از مقابل کانون بازنشستگان تامین اجتماعی تهران می‌گذرد عکس آقای قالیباف کاندیدای ریاست جمهوری را در آنجا مشاهده می‌کند. هیات مدیره کانون بازنشستگان تهران در تلاش بودند در انتخابات مجلس آقای قالیباف حتمن رای بیاورد و با تلفن کانون و کارمندان کانون تهران به همه اعضا زنگ زده و تاکید می‌کردند که اعضا بروند و به ایشان رای بدهند و هم اکنون نیز چنین رویه ای را پیش گرفته اند. و رای عمل غیرقانونی هیات مدیره کانون تهران که بدون نظر خواهی دست به چنین عمل اشتباهی را زده که در اساسنامه کانون نیست، باید پرسید آقایان کانونی ها، در زمان ریاست آقای قالیباف در مجلس ایشان چه قدم مثبتی برای بازنشستگان برداشته اند که حالا می‌خواهید ایشان ریاست جمهور شوند؟ مگر بارها آقای دهقان کیا در طول این سالها به بازنشستگان نگفت که ما زورمان به مجلس نمی‌رسد؟ مگر یادمان رفته که در مورد افزایش سال ۱۴۰۱ مجلس چه کرد؟ مگر در مجلس قانون هفتم توسعه که می‌خواهد تامین اجتماعی را نابود نکند تصویب نشد؟

مگر در حضور ریاست مجلس آقای قالیباف ماده واریز حق بیمه ها به سازمان مالیاتی، که کشنده ترین ماده برای سازمان تامین اجتماعی است، تصویب نشد؟ آقای قالیباف برای کارگران و بازنشستگان چه کرده که شما سینه چاک ایشان شده اید؟ بانک رفاه را چه قانونی از دست زحمتکشان بیرون آورد؟ پس است یا باز هم بگوییم؟ عمل خلاف هیات مدیره کانون تهران در تبلیغ یک کاندیدای خاص قابل پیگیری قانونی است.

چارهٔ کار، قطع دست غارت‌گران است!

در دهه‌های اخیر رویه‌ای باب شده که بیش از پیش، خانهٔ آتیۀ کارگران را ویران کرده، کوهی از آن بر جا گذارده است. با این طریق که هر کس را خواستند پاداش دهند، بابت جنایت‌ها و خیانت‌هایش به مردم سپاسش گویند، او را متصدی سازمان تأمین اجتماعی کردند تا به اندازهٔ بی‌انصافی‌اش به اموال آتیۀ کارگران دست‌درازی کند.

آن که را در بازداشتگاه کهریزک به تجاوز و قتل زنان و مردان فرمان داده بود، پس از آن کشتارها و تعرضات، به مدیرعاملی سازمان تأمین اجتماعی گماردند و برای مدتی دست او را باز گذاشتند به دلخواه چپاول کند. در حالی که والدین کشته‌شدگان و آسیب‌دیدگان شکایت‌ها داشتند و پرونده‌هایی علیه این فرد تشکیل دادند اما به نتیجهٔ عادلانه نرسیدند.

برداشت بی‌رویه از صندوق تأمین اجتماعی و دیگر صندوق‌ها توسط مدیران فاسد و نالایق برای مقاصد شخصی، کار را به جایی کشانده که همدستان مسبب‌هایش اظهار می‌دارند صندوق‌های بازنشستگی ورشکست شده‌اند؛ بی‌آن‌که از تخلفات یاران خود یاد کنند.

آن‌ها که اموال صندوق‌ها را غارت کرده‌اند می‌خواهند بار تأمین آن را به دوش کارگران و کارکنان بیندازند. این دارو دستهٔ غارت‌گر از یاوران خود خواستند "قانونی" بگذرانند و ترمیم کاستی‌های صندوق را از طریق کار مضاعف کارگران و کارکنان جبران کنند با افزایش سال-های کار و به تعویق انداختن زمان بازنشستگی.

پیدا است که این توطئه، دزدی آشکار از زحمت رنجبران است!

چاره‌گر هم نیست!

تا وقتی دست‌های تطاول و چپاول‌گر کوتاه نشده‌اند این صندوق‌ها با کمبود توان مالی روبه‌رو خواهند بود. هر قدر هم زمان نابل به بازنشستگی طولانی گردد باز قادر نخواهد بود کاستی‌ها را پر کند حتی اگر این دوره را تا وقت مرگ کارگر افزایش دهند باز کمی‌های ناشی از سرقت‌ها و فسادهای دایمی مالی تأمین نخواهند شد و این چنین مصوباتی تنها گویای همدستی قانون‌گزاران با چپاول‌گران است و مشکل را چاره نخواهد کرد مگر این‌که دست

محمد مسعود \ آبان ماه ۱۴۰۲

غارت‌گران قطع گردد!

یک‌بار از زنی موفق خواستم تا راز خود را با من در میان بگذارد. لیخندی زد و گفت: موفقیت من زمانی آغاز شد که نبردهای کوچک را به جنگجویان کوچک واگذار کردم. دست از جنگیدن با کسانی که غیبتم را می‌کردند برداشتم. دست از جنگیدن با خانواده همسرم کشیدم.

دیگر به دنبال جنگیدن برای جلب توجه نبودم، سعی نکردم انتظارات دیگران را برآورده کنم و همه را شاد و راضی نگه دارم. دیگر سعی نکردم کسی را راضی کنم که درباره من اشتباه می‌کند. آنگاه شروع کردم به جنگیدن برای: اهدافم، رویاهایم، ایده‌هایم و سرنوشتم.

روزی که جنگ‌های کوچک را متوقف کردم روزی بود که مسیر موفقیتم آغاز شد.

هر نبردی ارزش زمان و روزهای زندگی ما را ندارد. نبردهایمان را عاقلانه انتخاب کنیم.

ژوان وایس

ادبیات کارگری ایران-۲

محمد فرخی یزدی، سر به پای آزادی

میرزا محمد فرخی یزدی (۱۲۶۳-۱۳۱۸ش) دهقان زاده‌ای بود که به شهر یزد آمده بود. از سال ۱۲۶۹ تحصیلات ابتدایی را آغاز کرد در مدرسهٔ مرسلین که انگلیسی‌ها برپا داشته بودند. در پانزده سالگی به سبب سرودن شعری بر ضد سلطنت و استعمار، از مدرسه اخراجش کردند. پس از آن، او که از خانواده‌ای تنگ‌دست بود به کارگری روی آورد در پاچه‌بافی و نانوائی. با وجود کار سخت و پرمشقت از آموختن دست‌نکشید به خواندن مستمر اشعار قدما ادامه داد به‌خصوص به سروده‌های مسعود سعد سلمان و شیخ سعدی علاقه داشت.

وی در یکی از غزل‌هایش خاستگاه اجتماعی و طبقاتی خود را به دهقانان منسوب می‌دارد و بدان مباحثات می‌ورزد:

- "گذشتم از سرافرازی، سرافتادگی دارم

گرفتم رنگ بی‌رنگی، هوای سادگی دارم.

مرا شد نیستی، هستی؛ بلندی جستم از پستی

چو سروم کز تهی‌دستی، بر آزادگی دارم. ...

من آن خونین دل زارم، که خون خوردن بود کارم

مباحثاتی که من دارم، ز دهقان‌زادگی دارم." (فرخی، نسخهٔ سپانلو: ۱-۳۰).

میرزا محمد فرخی با آغاز نهضت مشروطیت به آن پیوست و اشعاری در وصف مشروطیت و آزادی سرود. پس از سقوط دولت محمدعلی میرزا و استقرار مجلس مشروطه، همین رویه را پی‌گرفت، علیه استعمار روسیهٔ تزاری و بریتانیا نیز شعر می‌سرود.

در همین زمان عضو فعال حزب دمکرات شد که توسط انقلابیونی چون حیدر عمواوغلی تأسیس شده بود. سپس به دستور حاکم یزد به زندان افتاد.

علت به زندان انداختن او، سرودن اشعار پرشور و انقلابی بود. بعد از چندی از بند گریخت، و در پاییز ۱۲۸۹ به تهران رفت. در این شهر که مهد انقلابیون و فعالیت‌های آزادی‌خواهانه بود باز به حزب دمکرات روی کرد. سرودن اشعار استقلال‌طلبانه و انقلابی را ادامه داد.

در اواخر جنگ جهانی اول، در روسیه (۱۲۹۶) انقلاب شد و ارتش تزاری که در خلال جنگ به خاک ایران تجاوز کرده بود از هم پاشید و نوع روابط آن کشور با ایران دستخوش تغییری اساسی گردید. آوازهٔ انقلاب بلشویکی (توده‌ای) امیدهای تازه‌ای در مردم مبارز پدید آورد که ممکن می‌شود بر حکومتی غدار و ستم‌گر چیره شد و بنیادش را برانداخت. در فرخی همین اشتیاق گُل کرد و چارهٔ کار را در انقلاب دید:

- "ما را ز انقلاب سر انتخاب نیست

چون انتخاب ما به‌جز از انقلاب نیست." (همان: ۱۸).

در این هنگامه، فرخی اشعاری آب‌دار و جانانه در وصف آزادی و انقلاب سرود و منتشر نمود که تا دنیا به‌جا و قلدری ستم‌گران به‌پا باشد هرگز کهنه نخواهند شد. غزل زیر از خود فرخی نیز شهره‌تر است و بارها توسط آوازخوانان خوانده شده به سرود تبدیل گشته:

- "آن زمان که بنهادم سر به‌پای آزادی،

دست خود ز جان شستم از برای آزادی.

تا مگر به‌دست آرم دامن وصالش را،

می‌دوم به‌پای سر در قفای آزادی. ...

در محیط توفان‌زای، ماهرانه در جنگ است،

ناخدای استبداد با خدای آزادی.

شیخ از آن کند اصرار بر خرابی آحرار،

چون بقای خود ببیند در فنای آزادی.

دامن محبت را گر کنی ز خون رنگین،

می‌توان تو را گفتن پیشوای آزادی. (همان: ۱۶). و در غزل زیر قیام آزادی واقعی را با قیام

کارگران هم‌سان می‌داند، تحت این دیدگاه که ستم‌دیده‌ترین انسان‌ها در جوامع طبقاتی،

زحمتکشان هستند؛ و وقتی این‌ها آزاد شوند به‌منزلهٔ آزادی تمامی مردم خواهد بود.

- "قسم به عزت و قدر و مقام آزادی،

که روح‌بخش جهان است نام آزادی.

به پیش اهل جهان محترم بود آن کس،
 که داشت از دل و جان احترام آزادی...
 به روزگار، قیامت به پا شود آن روز،
 کنند رنجبران چون قیام آزادی." (همان: ۱۵).

در این دوران بارها به زندان افتاد؛ به علت مبارزه با نقشه عوامل خارجی که قصد داشتند ایران را تحت حمایت استعمار بریتانیا قرار دهند و همان بلایی را سر ایران بیاورند که بر هندوستان وارد آوردند. با شکست نقشه بریتانیا با هم‌دستی وثوق‌الدوله برای تقدیم ایران به آن کشور متجاوز، استعمارگران و هم‌دستان آن‌ها در صدد برپایی توطئه دیگری برآمدند. احساس خطر آن‌ها از رخداد انقلاب در روسیه و شکل‌گیری حکومت زحمتکش‌شان در آن‌جا، خیلی جدی بود. بنابراین تصمیم گرفتند حکومتی قلدر و نظامی بر سر کار بیاورند به طوری که منافعشان آسیب نبیند؛ انقلاب به سوی هند و نقاط دیگر کشیده نشود.

این بار یکی از فرماندهان قوای قزاق را به کودتا تحریک و تشویق کردند؛ و حمایتش کردند تهران را تصرف کند. با این ترتیب رضاخان میرپنج (فرمانده هنگ یا فرمانده پنج گردان) را علم کردند (اسفند ۱۲۹۹).

در ابتدا با یک سلسله نیرنگ و ادعاهای مبنی بر وطن‌دوستی، او را در مقام سرداری سپاه، و بعد در جایگاه نخست‌وزیر قرار دادند و بالاخره او را بر تخت شاهی نشاندهند (پاییز ۱۳۰۴). این طوری با دست ایرانی و با نام ایرانی، سرزمین ایران بزرگ را تصاحب کردند.

از این زمان به بعد مبارزات فرخی به مرحله‌ای دیگر وارد شد. با قدرت و تأثیر اشعار خود با آن‌ها درافتاد و عاقبت وی چنان گردید که تنها و در مانده شد.

تفاوت فرخی با آزادی‌خواهان دیگر در این بود که چراغ‌های راهنما داشت که عبارت بودند از شناخت مواهب آزادی، گستردگی ارکان و حدود و ثغور مردمی‌اش، و مراتب آن در کشوری که با قوانین مشروطه اداره می‌شود البته با تمایزاتی.

این تمایزات عبارت بودند از ادراک و خواست وی از نظام مشروطه در حد مناسبات سوسیال دمکراسی پیش‌رفته در جامعه‌ای صنعتی با بسترهای ژرف دمکراتیک که بر احوال کارگران و

دهقانان نظر داشته، قوانین مصوبه‌اش برآورندهٔ منافع آن‌ها باشد. در حالی که اوضاع حاکم از سلطهٔ مالکان و سرمایه‌داران خبر می‌داد که از ستم و نفع‌پرستی خود کوتاه نمی‌آیند:

- "پیش خود تا فکر نفع بی‌نهایت می‌کند

کارفرما، کارگر را کی رعایت می‌کند؟

ماه نو با روی پر خون شفق را کن نگاه،

کآن ز داس و دست دهقانان حکایت می‌کند." (همان: ۴۶).

با روزنامهٔ توفان در مسیر توفان:

وی با برپا داشتن روزنامه توفان از سال ۱۳۰۰، اهداف آزادی‌خواهانه را دنبال کرد. با مقالات آتشین و روشن‌گرانه، و اشعار تند و تیز انقلابی مقاصد میهن‌دوستانه و استقلال‌طلبانه را پی‌گیری می‌نمود و مطالبات مردمی از مجلس و دولت را مطرح می‌کرد. فرخی با انتشار روزنامهٔ توفان غوغا به‌پا می‌کرد و توفان به‌راه می‌انداخت. آن را به زبان زحمتکشان تبدیل کرده از حقوق کارگران و دهقانان می‌نوشت. اسم توفان را بر سرلوحهٔ روزنامه با رنگ سرخ زده بود و دایم یادآوری می‌کرد که اغنیا به رنج زحمتکشان اعتنا ندارند. پس از حقوق زحمتکشان یاد می‌کرد؛ کارگران و دهقانان را می‌ستود:

- "شوریده‌دل به سینه، به عنوان کارگر

شورید و گفت: جان من و جان کارگر.

شاه و گدا، فقیر و غنی کیست آن که نیست

محتاج زرع زارع و مهمان کارگر؟ ...

کی آن غنی که جمع بود خاطرش مدام،

رحم آورد به‌حال پریشان کارگر؟" (همان: ۵۱). و از نبرد طبقاتی همهٔ زحمتکشان به رهبری

طبقهٔ کارگر علیه سرمایه‌داران، به جنگ فقر با غنا یاد می‌کرد که منظورش غنا در مال و

سرمایه بود نه غنای علمی و هنری که معمولاً سرمایه‌داران از آن بی‌بهره‌اند و ناچارند آن را

از زحمتکشان بخرند به خدمت خود درآورند.

نمونه‌ای از اشعارش در بارهٔ جنگ فقر و غنا:

- "یک دم دل ما ز غم، آسوده نخواهد شد

وین عقده به آسانی بگشوده نخواهد شد.

تا فقر و غنا با هم در کشمکش و جنگند

اولادِ بنی آدم آسوده نخواهد شد." (همان: ۸۲). از نظر فرخی نبرد زحمتکشان با سرمایه-داران (جنگ فقر و غنا) تا پیروزی زحمتکشان ادامه خواهد یافت.

دخالت‌های رضاشاه در امور مجلس، از جمله دستور دادن به نمایندگان و دخالت در مصوبات آن، باعث شد که استقلال قوهٔ مقننه زایل شود و زائدهٔ دولت گردد. فرخی به این اوضاع اعتراض می‌کرد و نظراتش را در توفان می‌نگاشت.

عاقبت که پایداری و پاک‌دستی وی را خلل ناپذیر دیدند توطئه‌ای چیدند و در اوایل سال ۱۳۱۵ او را به زندان انداختند. بعد از این فرخی رنگ آزادی را ندید. این بار به حبس وی نیز بسنده نکردند و برایش پرونده‌ای سیاسی تدارک دیدند به جرم اهانت به مقام سلطنت؛ و او را به زندان شهربانی منتقل کردند.

بعد از شکنجه‌ها و بازجویی‌های مکرر دوباره او را به زندان قصر برگرداندند.

با این احوال، از سرودن بازنماند؛ برای هم‌بندی‌هایش شعرهای انتقادی و انقلابی خود را می‌خواند. نتیجه این شد که رضاشاه به کشتن او دستور داد. فرخی را به سلولی تنگ و نیمه‌تاریک بردند، تک و تنها محبوس کردند؛ بدون روزنی که هوای آزاد به‌داخل آورد. در حالی که حتی جامه‌ای مناسب برای گرم‌شدن در بر نداشت.

پس از چندی او را برای اجرای فرمان رضاشاه به شکلی که حکومت مقصر شمرده نشود و مرگش در هاله‌ای از ابهام قرار گیرد، به بیمارستان زندان منتقل کردند. با نظارتِ سرپاس-مختاری، پزشک احمدی به او آمپول هوا تزریق کرد و او به شهادت رسید در مهرماه ۱۳۱۸. دکتر انور خامه‌ای از بنیان‌گزاران حزب تودهٔ ایران که در سلول مجاور زندانی بوده است، در فرصتی، از خانهٔ آخر فرخی دیدار و آن را چنین وصف کرده: "وقتی اثاث مختصر او را از سلولش بردند من به سلول خالی او رفتم. باور کنید تمام دیوارهای سلول از شعر و غزل سیاه شده بود. اما آن چه مرا بیش از همه تکان داد رباعی زیر بود:

- "هرگز دل ما ز خصم در بیم نشد،

در بیم ز صاحبان دَیْهیم نشد.

ای جان به فدای آن که پیشِ دشمن،

تسلیم نمود جان و تسلیم نشد." (فرخی، به روایتِ خامه‌ای: ۴۲).

فرخی را در مکانی نامعلوم دفن کردند و هنوز نیز مدفن او نامشخص است. بی‌نام و نشان در جایی بی‌نشان، برای همیشه در خاک وطن محبوبش آرمید. در قلوب آزادگان جایگاهی ابدی یافت.

شعر زیر وصفِ حالی‌ست از زندگی و مرگش که بر دیوار سلول نوشته بود:

- "زین محبس تنگ، درگشودم، رفتم.

زنجیرِ ستم پاره نمودم، رفتم.

بی‌چیز و گرسنه و تهیدست و فقیر،

ز انسان که نخست آمده بودم، رفتم." (فرخی، نسخهٔ مکی: ۶۲). ***

محمد مسعود

مأخذ:

- ۱) مکی، حسین. دیوان فرخی یزدی، با تصحیح و مقدمهٔ حسین مکی. تهران. انتشارات امیرکبیر. سال ۱۳۵۷ ش.
- ۲) خامه‌ای، انور. دو سال با فرخی یزدی در زندان قصر. مقالهٔ مندرج در مجلهٔ گزارش. شمارهٔ ۱۱۱، اردیبهشت ۱۳۷۹ ش.
- ۳) سپانلو، محمدعلی، و مهدی اخوت. فرخی یزدی، مجموعهٔ اشعار. تهران. انتشارات نگاه. چاپ سوم. سال ۱۳۹۰ ش.

گرانی طنز نیست؛

از هم پاشیدن خانواده هاست؛

خالی شدن سفره هاست؛

شرمنده شدن پدر هاست؛

مجرد ماندن جوانهاست؛

افزایش طلاقهای اقتصادیست؛

رواج بیشتر جرم و جنایت و فحشاست...

@navaidel.1

هوشینه
@Hooshine.ir

• اگر همیشه کار کنی

• کم پول خرج کنی

• تفریح نکنی

• کم مرخصی ببری

تو ثروتمند ترین فرد قبرستان خواهی بود